

ਸੱਤ ਕਲਿਸਿਆਈ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਾਰ

ਸੁਭ ਸ਼ਾਮ, ਦੋਸਤੋ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਫਿਰ—ਫਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਸਵੇਰ ਦੇ ਮੰਨੇ ਨਾਲ—ਨਾਲ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ...ਸੰਦੇਸ਼ ਸੂਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ: ਸੱਤ ਕਲਿਸਿਆਈ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਾਰ।

2 ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਬਾਦ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ, ਥੋੜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ—ਜਾਂ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਵਾਂ, ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਤੁੱਰੀਆਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਮਝੋ। ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

3 ਸੋ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਤ ਹਾਂ...ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਲੰਬਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ... ਜਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ...ਮੈਂ ਫਿਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਜਿਨਾ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵੀ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਤੇ, ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਿਨੀ ਜੋਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ! ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਦੇ, ਸਤਾਈ ਸੰਗਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੋਸਮ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਬਸ ਇਦਾਂ ਹੀ, ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਬਿਗੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ, ਇੱਥੇ—ਇੱਥੇ—ਇੱਥੇ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ...ਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4 ਮੇਰੇ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਗਲਾ ਵੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਵਾਰ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਕਿਹਾ, “ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਕਿਹਾ, “ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਕਿ ਤੇਰਾ ਗਲਾ ਪੱਕ ਗਿਆ ਹੈ।” ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ।” ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਇਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਗਲੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਚਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਮਝੋ ਤੁਸੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਕਰਨਾ, ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ।

5 ਹੁਣ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੇਹ 'ਤੇ ਯਿ-... ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਦਾਗ ਲਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗਨਾ ਹੋਈਏ, ਜਿਵੇਂ ਪੋਲਸ ਨੇ, ਉਹ ਦਾਗ ਮਾਰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਲੁਆਏ ਸਨ। ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਉਣ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲਵਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਖਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਹਾਂ...

6 ਇੱਥੇ ਕਿਨੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਕੀ ਇਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ? ਜਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਕੀ ਇਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ, ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ ਜਾਂ ਸੁਣੋ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਲੱਗਭੱਗ—ਲੱਗਭੱਗ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼... ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਸੰਗਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ...

7 ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੜਕੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਸਬੀਨੋ ਕੈਨੀਅਨ ਜਾਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉੱਠ ਖਲੋਤਾ। ਜੋ, ਸਬੀਨੋ ਕੈਨੀਅਨ ਜਾਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਤੀਹ ਜਾਂ ਚਾਲੀ ਮਿੰਟ ਲਗਦੇ ਹਨ...ਜਾਂ ਸਬੀਨੋ ਕੈਨੀਅਨ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਮਿੰਟ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੜਕ ਹੈ ਜੋ ਪਹਾੜੀ ਤੱਕ ਤੀਹ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8 ਉੱਥੇ ਉਤਾਂਹ, ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ ਤਾਪਮਾਨ ਅੱਸੀ ਜਾਂ ਨੱਬੇ ਹੈ, ਇਸ ਵੇਲੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੀਹ ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਅੱਠ ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ ਬਰਫ ਵਿੱਚ, ਵੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਫਿਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਤਾਪਮਾਨ ਵੀਹ ਜਾਂ ਅਠਾਈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੈਰਨ ਵਾਲੇ ਤਲਾਬਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੈਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਚਾਲੀ ਮੀਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ੀਰੋ ਤੋਂ ਵੀ ਚਾਲੀ ਡਿਗਰੀ ਥੱਲੇ ਤਾਪਮਾਨ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਫਲੈਗਸਟਾਫ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਇਹ ਮਾਰੂਥਲ ਅਤੇ ਸਮੁਦਰੀ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਬਹਾਵ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਦਮੇ ਦੇ ਰੋਗੀਆਂ ਵਗੈਰਾ ਲਈ ਇਹ ਜਲਵਾਯੂ ਬਹੁਤ ਹੀ, ਸਿਹਤਮੰਦ ਸੀ।

9 ਪਰ, ਹੁਣ, ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕੈਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਉੱਚੀ ਚੜ੍ਹ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਦ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10 ਅਤੇ ਜਦਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਨੋਖੀ ਘਟਨਾ ਘਟਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ। ਇਹ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਇਹ ਅਚੇਤਨ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ—ਇੱਕ—ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ। ਕਿ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਧਮਾਕੇ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦਾ—ਦਾ ਮਿਨਾਰ ਅਰਥਾਤ ਪੈਰਾਮਿਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ, ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਲੈਣਾ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਣ ਦਾ, ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?”

11 ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ, ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਆ ਡਿੱਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਅਜੀਬ ਲੱਗੇ। ਪਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਤੇ ਆ ਕੇ ਡਿੱਗੀ ਸੀ। ਅਤੇ, ਜਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ

ਮੋਤੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਸੋਹਣੇ ਮੋਤੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜੋ...ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਉਸ ਹੱਥੇ ਤੇ ਲਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਨਾ ਵੱਢੇ ਜਾਣ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ...ਜਦ—ਜਦ ਲੋਕ ਗਤਕਾ ਖੇਡਦੇ ਹਨ; ਸੋਨੇ ਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਪੱਤਰਾ ਬਹੁਤਾ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਤਰੇ ਵਰਗਾ ਤਿੱਖਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਏਨੀ ਸੋਹਣੀ ਸੀ ਜਿਹੀ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਇਹ ਸੋਹਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ!” ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ।” ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦ ਲੋਕ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ—ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਚਾਕੂ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ?”

12 ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਇਹ ਤਲਵਾਰ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਤਿਉਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਹ ਰਾਜੇ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ।” ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ।

13 ਚੰਗਾ, ਮੈਂ—ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ, “ਇਹ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਜੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ‘ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਤਲਵਾਰ,’ ਤਾਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਂਦਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਕਿਹਾ, ‘ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਤਲਵਾਰ।’” ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, “ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਹੀ ਇਹ ਤਲਵਾਰ ਹੈ, ‘ਜੋ ਕਿ ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੀ,’ ਵੇਖਿਆ। ‘ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਚਨ...’” ਵੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ...

14 ਗਤਕੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੇਠ...ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਗਤਕੇ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਤਿਰਛੀ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਦ, ਆਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਜਦ—ਜਦ ਤਲਵਾਰ, ਜਦ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਭਿੜਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸੇ

ਤਰੁੰ, ਤਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜੋਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵੱਲ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਵੱਲ, ਪਰ ਉਹ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਚਾਕੂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਲਵਾਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ ਧੱਕ ਸੁੱਟੇ, ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਸਿੱਧੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ...

15 ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤਲਵਾਰ ਵਚਨ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਪਕੜ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ, ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਦਿਲ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ...ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ, ਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਓ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰੁੰ ਹੀ ਸੀ... ਕੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ? ਅਤੇ—ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰੁੰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਉਗੇ, ਹੁਣ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

16 ਹੁਣ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਕੱਢੀਏ ਕਿਤਾਬ ਦੇ—ਦੇ 5ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

17 ਹੁਣ, ਕੱਲ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਮੋਹਰ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੋ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਚਾਰ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮੋਹਰ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸ਼ਾਇਦ, ਇਹ ਮੋਹਰਾਂ ਜਿਆਦਾ ਲੰਬੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਜਾਈਏ...ਸੋਮਵਾਰ, ਮੰਗਲਵਾਰ, ਲੱਗਭਗ ਵੀਰਵਾਰ। ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਛੇਵੀਂ ਮੋਹਰ...ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ, ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਇਹਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕੇ।

18 ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਇੱਥੇ ਸੰਗਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹਫਤੇ ਦੀ ਹਰੇਕ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਸੱਤ ਵਜੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਚ ਤੇ ਠੀਕ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ, ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲੀਏ। ਸੋ—ਸੋ, ਮੈਂ—ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੱਧ, ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ...ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਦੋਂ।

19 ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਰ ਕੌਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਸਰੀ, ਤੀਸਰੀ, ਚੌਥੀ, ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ, ਜਾਂ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਪੱਲ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਹਫਤੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੱਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਉਗੇ...

20 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਨੀ ਵਾਰੀ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, “ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਬੱਚਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ, ਤਦ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ।” ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਹਟਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਜਦ ਸੱਭ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

21 ਸੋ ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹੀਏ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀਏ।

22 ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੀ ਅਧੂਰੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ, ਲੈਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਸ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ, ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ, ਕਿ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਦੀਆਂ

ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਵੇਂ ਵਚਨ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੈ ਵਚਨ ਤੇ ਬਰਕਤ ਦੇ। ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਅਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਧਰਤੀ...ਜਿਹੜੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਹੀ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇ। ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਕਾਸ਼ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਜੋ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਜਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ। ਆਮੀਨ।

23 ਹੁਣ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੰਜਵਾਂ ਅਧਿਆਏ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆਈ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਦਰਾੜ ਹੈ। ਹੁਣ, ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਏ ਵੀ ਹੈ...

24 ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ, ਚੋਥਾ ਬਾਬ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿ, ਕਲੀਸਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ 19ਵੇਂ ਬਾਬ ਤੱਕ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸਮਝੋ? ਇਸੇ ਲਈ, ਕਲੀਸਿਆ ਕਸ਼ਟ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ—ਹੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰਾ—ਮੇਰਾ—ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ—ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ—ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਿਖਾਉਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਠਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਲੱਗੀ ਸਮਝ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਭਾਵੇਂ ਕਲੀਸਿਆ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ ਖਾਸ ਗੱਲ ਹੈ।

25 ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬਸ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੀ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ।

ਸਮਝੋ? ਜਿਵੇਂ... ਨੂਹ ਕਸ਼ਟ ਕਾਲ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ, ਨੂਹ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ, ਹਨੇਕ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਵੇਖੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਅਤੇ ਲੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ, ਸਦੂਮ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਆਏ; ਪਰ ਹਰ ਸਮੇਂ, ਆਬਰਾਹਾਮ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਸਮਝੋ, ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।

26 ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ।

ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਥੀ ਵੇਖੀ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ, ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਕਿ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ, ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ?

ਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ—ਦੇ ਹੇਠ ਕੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਈ ਨਿਕਲਿਆ। (ਕਿੱਦਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ!)

ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪੋਥੀ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ, ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਈ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ।

27 ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ? “ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ; ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।”

ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਨਾ ਰੋ: ਵੇਖ, ਉਹ ਬੱਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਸਨ, ਅਤੇ, ਵੇਖੋ, ਚਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ, ...ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਖਲੋਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਗ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਇਹ

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੱਤ ਆਤਮੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਹਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ।

28 ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ 5ਵੇਂ ਬਾਬ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਤੋਂ, 7ਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਰੋਕਦੇ ਹਾਂ।

29 ਇਹ ਸੱਤਾਂ-ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀ 10 ਬਾਬ ਦੀਆਂ ਸੱਤਾਂ ਗਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ 10ਵੇਂ ਬਾਬ ਨੂੰ ਕੱਢੀਏ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ, ਵੇਖੋ ਇਹ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਫਿਰ, ਸੁਣੋ:

...ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਪਹਿਨੀ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ: ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ...ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ ਸੀ,...

30 ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਸਮਝੋ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨੇਮ ਦਾ ਦੂਤ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਸਿੱਧਾ ਯਾਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚਰਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ।

...ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ...ਸੂਰਜ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਅੱਗ ਦੇ ਥੀਮਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ:

31 ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1 ਵਾਲਾ ਉਹ ਦੂਤ ਯਾਦ ਹੈ? ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਦੂਤ ਇੱਕ “ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ” ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਇਲ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਇੱਥੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਠਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਹੁਣ, ਵੇਖੋ, ਜਾਂ ਉਠਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਪੋਥੀ ਸੀ:...

32 ਹੁਣ, ਇੱਥੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੋਥੀ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਇੱਥੇ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਸੀ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। “ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੋਥੀ ਉਸਦੇ

ਹੱਥ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ... ਇਹ ਖੁਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਔਹ, ਕਿਵੇਂ ਸੂਰਜ, ਖੰਭਿਆਂ ਵਾਂਗ..." ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਰੁਕੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਹੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੋਥੀ ਉਸ ਨੇ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ: ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਇਆ,

ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਬੱਬਰ ਸ਼ੇਰ ਗੱਜਦਾ ਹੈ:...

33 ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬੱਬਰ ਸ਼ੇਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲੇਲਾ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ੇਰ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

...ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆ, ਤਾਂ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।

34 ਹੁਣ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖੇ, ਸੋ ਰਸੂਲ ਨੇ, ਅਤੇ ਨਬੀ ਨੇ, ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਚੁੱਕੀ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਤੇ ਗਰਜਾਂ ਬੋਲ ਹਟੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ: ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸਵਰਗ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ, ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖ।

35 ਹੁਣ, ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਜਿਹੜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉਠਾਇਆ, (ਹੁਣ ਸੁਣੋ)

ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼, ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ... ਭਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ:

36 ਧਿਆਨ ਦਿਓ! ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਇਤ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਗੋਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨੀਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰੀ ਵਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

37 ਹੁਣ, ਵੇਖੋ, ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਭੇਤ ਸੱਤਵੇਂ ਕਲੀਸਿਆਈ ਯੁੱਗ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ? “ਜਦੋਂ ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ ਤੁਰੀ ਵਜਾਵੇਗਾ,” ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਟੇਪ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਹੁਣ, “ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਮਝੋ, ਉਸ ਸਮੇਂ।” ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਗੁਪਤ ਕਿਤਾਬ, ਜਾਂ ਪੋਥੀ ਦਾ ਭੇਤ, ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

38 ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਇਸਦਾ, ਹਰੇਕ ਬਿੰਦੂ, ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

39 ਹੁਣ, ਇਹ ਤਾਂ ਭੇਤ ਭਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਤੇ ਵੀ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ, ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ, ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਰ...ਇਹ ਇੱਕ ਪੋਥੀ, ਇੱਕ ਭੇਤ ਭਰੀ ਪੋਥੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ, ਆਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਿਛਲੇ ਛੇਆਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਛਾਣਬੀਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਛੇਆਂ ਯੁੱਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਛੱਡੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਭੇਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਹੀ ਭੇਤ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੱਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭੇਤ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

40 ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ...ਇਹ ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਇੰਝ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਵਾਲਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, “ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ,” ਇਹ ਨਬੀ ਉਹ ਨਬੀ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਵਚਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਕਲੀਸਿਆ

ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਹ ਤੁਰੀ ਵਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰੇਗਾ।

41 ਅਤੇ ਜਦ ਮੋਹਰਾਂ ਖੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਭੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਤ, ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ, ਮਸੀਹ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਟਿਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਮੇਘ ਧਨੁੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ, ਯਾਦ ਰਹੇ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੀ ਹੈ।

42 ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹੀ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣੀ ਸੀ।

43 ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਮਲਾਕੀ 4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ, ਇੱਕ—ਇੱਕ ਏਲੀਯਾਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹਦੇ ਕੋਲ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਆਏਗਾ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਪਤ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ, ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਚੇਲਿਆਂ ਪੇਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਫੇਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਲੱਭੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਵਚਨ ਨੇ ਇਹ ਹੀ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ ਜੋ ਵਚਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਤਾਂ—ਇਹ ਤਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਹੋ ਹੀ ਇਹ ਹੈ।

44 ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਹੁਣ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਗੁਪਤ ਭੇਤ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ।

45 ਹੁਣ, ਇਸ ਦੂਤ ਦੇ ਤੁਰੀ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਦਿਨੀਂ, ਇਸ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੇ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਸਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ, ਵੇਖੋ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੈ; ਅਤੇ “ਇੱਕ ਹੋਰ” ਦੂਤ, ਬਲੀ ਦੂਤ, ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ। ਵੇਖੋ, ਇਹ ਦੂਤ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਧਰਤੀ ਦਾ, ਦੂਤ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਮੇਘ ਧਨੁੱਖ ਵਾਲੀ ਵਾਚਾ, ਵੇਖੋ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

46 ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ, 1 ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਸੀ, “ਉਹ ਸੱਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸ਼ਮਾਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ, ਮੇਘਧਨੁੱਖ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਯਸ਼ਬ ਅਤੇ ਲਾਲ ਅਕੀਕ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਸੀ।”

47 ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ 10 ਬਾਬ ਵਿੱਚ, ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਦ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ, “ਭਈ ਹੋਰ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ।” ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਜਦ ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ ਤੁਰੀ ਵਜਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ।” ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕਿਤੇ, ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹਾਂ। ਸੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

48 ਇਸ ਪੋਥੀ ਦਾ ਭੇਦ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਵੇਖ ਲਈਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਬੰਦ ਹੈ, ਤਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵੇਰ ਦੇ, ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ...ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਾਂਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਲੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਵੀ ਕਰੇ। ਸਮਝੋ? ਜੇ ਕੋਈ ਨਬੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਸਮਝੋ? ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤਾਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ, ਹਰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਨੂੰ, ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਦੱਸੇ। ਸਮਝੋ? ਸੋ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ, ਸਮਝੋ, ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

49 ਪੋਥੀ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ, ਇਹ ਹੈ...ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੇ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਪੋਥੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ] ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਤਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਤੋੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੋਥੀ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸੱਤਾਂ ਗਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਪੋਥੀ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਪੋਥੀ, ਮੋਹਰਾਂ ਤੱਕ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲਣਗੀਆਂ ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਵੇਖਿਆ? ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੀ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਸਦੇ ਅਵਾਜ਼

ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਪੂਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।”

50 ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ 5ਵੇਂ ਬਾਬ ਵਿੱਚ, ਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ 10ਵੇਂ ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ।

51 ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੋਥੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੋਥੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਲੇਲਾ ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਲੇਲੇ ਨੇ ਉਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ।

52 ਇਹ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, “ਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ,” ਨਾ ਪੋਪ, ਨਾ ਬਿਸ਼ਪ, ਨਾ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਨਾ ਮੁੱਖ ਪਾਦਰੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ, “ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਲੇਲਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਸਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਭ ਇਸ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

53 ਪਰ ਉਸ ਰੱਬੀ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਇਹ ਪੋਥੀ ਲੇਲੇ ਰਾਹੀਂ ਖੋਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਕਤ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਲੇਲਾ ਪੋਥੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪੋਥੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਿਘਾਸਣ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ। “ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਸਿਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ।” ਉਹ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ! ਔਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੱਦਦ ਨਾਲ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ, ਵੇਖਾਂਗੇ, ਇਹ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਜਦ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।”

54 ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ

ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਲੇਲਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਲੇਲਾ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਲਾ ਹੀ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਜਰੀਏ ਵਚਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਬਿਲਕੁੱਲ! ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ...

55 ਇਹ ਪੋਥੀ ਤਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆਈ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।” ਇਸਨੂੰ ਸਮਝੋ? ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਜਦ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

56 ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਹ ਗੱਲ ਇਨੀ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਖਦੇ ਹਨ, “ਇਹ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ!” ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਲੀਮ ਨੂੰ ਅਪਨਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਇਹ ਹੀ ਹੈ!” ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੈਂਕੜੇ ਹੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸੱਭ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਗੜਬੜ ਵੇਖ ਕੇ, ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, “ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ?” ਕੀ ਅੱਜ ਇਹੋ ਹੀ ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ!

57 ਪਰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ, “ਜਦ ਉਹ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੋਥੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਮਝੋ, ਉਸ ਸਮੇਂ।”

58 ਹੁਣ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ, “ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਹੋਏ ਸਨ ਨਹੀਂ ਬਚੇ ਸਨ।”

59 ਪਰ, ਇਹ ਤਾਂ ਭੇਤ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਸਨ! ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤਿੰਨ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਫਿਰ! ਕਿਵੇਂ ਵਚਨ ਆਖ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, “ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ,” ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ।” ਵੇਖਿਆ? ਔਹ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ! ਕਿਵੇਂ ਹਵਾ ਸੇਬ ਖਾ ਸੱਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ—ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਨਾਸ਼ ਲਿਆ ਸੱਕਦੀ ਹੈ? ਸਮਝੋ? ਇਹ

ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ? ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

60 ਇਹ ਉਹ ਛੋਟੀਆਂ, ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ... ਇਹ ਮਹਾਨ ਯੋਧੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੇ ਆਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਰੇਨਿਅਸ, ਅਤੇ ਮਾਰਟਿਨ, ਸੰਤ ਮਾਰਟਿਨ, ਅਤੇ ਪੋਲੀਕਾਰਪ, ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ, ਅਤੇ ਲੂਥਰ, ਅਤੇ ਵੈਜ਼ਲੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ। ਸਮਝੋ? ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਆਏ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇ ਕਿ—ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਮਕਾਉਣ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ—ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਲੂਥਰ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਾਂਗ, ਤਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪੈਂਤੀਕਾਸਟਲ ਯੁੱਗ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦੌੜੇ। ਪਰ ਤਦ ਵੀ, ਉਹ ਠੀਕ ਸਨ, ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਠੀਕ ਸਨ। ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਮੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ... ਕਿਉਂ? ਮੋਹਰਾਂ ਤੋੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਗਈਆਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀ ਹਨ। ਸਮਝੋ?

61 ਪਰ ਤਦ, ਆਖਰੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਭ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਖਿਆ? ਕਿੰਨਾ ਅਦਭੁਤ ਹੈ! ਫਿਰ, ਇਹ ਪੋਥੀ, ਤਦ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ। ਅਤੇ, ਫਿਰ ਇਹ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਹੈ...

62 ਅਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ। ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਹਨ।

63 ਹੁਣ, ਹੁਣ, ਪੌਲੂਸ। ਆਓ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹੀਏ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਲਿਖਤਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ—ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੁੜੀਏ; ਪੌਲੂਸ, ਅਫਸੀਆਂ ਦੇ 1 ਬਾਬ ਵੱਲ ਨੂੰ।

64 ਮੈਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸੋ, ਇਹ—ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਸਮਝੋ? ਅਤੇ—ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਆਪ, ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ—ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ। ਸਮਝੋ? ਬਸ ਇਸਨੂੰ

ਪੜ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਮੱਦਦ ਮੰਗੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।

65 ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੁਣ—ਹੁਣ ਵਚਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਫਸੀਆਂ 1:13 ਅਤੇ 14, ਹੁਣ।

ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਚਨ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ: ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ...ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ,

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ। ਵੇਖਿਆ?

66 ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ...ਵੇਖੋ, ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੋਹਰ (ਕੀ?) ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨੂੰ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਜਦ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹਾਓਕੇ ਭਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕੰਮ ਹੈ।

67 ਜਿਵੇਂ, ਮੈਂ ਰੇਲ ਮਾਰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ। ਅਤੇ, ਪਰ, ਫਿਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਗੱਡੀ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਨਹੀਂ, [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਮ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ—ਸੰਪਾ।] ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਠੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਾਨ ਖਿੱਲਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਰੇਲ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਵੇਖੇ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਤੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਮਾਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਦ ਤੱਕ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ

ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਤੇ ਤਦ ਜਦ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

68 ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ...ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਮੈਂ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਚੀਕ ਕੇ ਨਾਰੂ ਮਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਾਚ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਤਦ ਤੱਕ ਨੀਰੀਖਣ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਨ।

69 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਦੀਪਕ ਟਿਕਾਣੇ ਲਈ ਮੋਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕੇ। ਬਾਈਬਲ...ਤੁਸੀਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਫਸੀਆਂ 4:30 ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।” ਸ਼ਬਦ “ਨਿਸਤਾਰੇ” ਨੂੰ ਫੜੋ, ਵੇਖੋ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? “ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਨਾ ਕਰੋ।” ਠਹਿਰੇ ਰਹੋ...ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਪੋਥੀ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ, ਹੁਣ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਆਪ ਹੀ, ਮੋਹਰ ਹੈ।

70 ਮੋਹਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ...ਹੁਣ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਹਨ। ਮੋਹਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ “ਸੰਪੂਰਨ ਕੰਮ ਨੂੰ।” ਅਤੇ ਜਦ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਗੁਪਤ ਭੇਤ ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਭੇਤ ਭਰੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਅੰਦਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦ ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਇਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ।

71 ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ-ਫਲਾਂ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ। ਇੰਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਉਹ ਤਾਂ ਬਸ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੀ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ? ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

72 ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੋਹਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ “ਮਲਕੀਅਤ।” ਵੇਖੋ, ਕਿ ਮੋਹਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

73 ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ, ਜੋ, ਮੋਹਰ ਇੱਕ “ਸੁਰੱਖਿਆ” ਹੈ। ਮੋਹਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਸਦੀਪਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸਮਝੋ। ਪਰ ਹੁਣ, ਪਰ, ਮੋਹਰ ਉਸਦੇ ਸਦੀਪਕ ਟਿਕਾਣੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਹਾਏ ਜੋ ਇਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇ! ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

74 ਤੁਸੀਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ, “ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ।” ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਦਾਂ ਹੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ? ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ। ਅਹ-ਹਾਹਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਰਾਹੀਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇ ਜਿਸ ਥਾਣੀ ਤੁਸੀਂ ਲੰਘੇ ਹੋ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਉਸਨੇ ਇਹ—ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਸਰਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਕੇ ਪਰਤ ਆਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ

ਵੀ ਯਰਦਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ, ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

75 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਹੁਣ, ਇਹ ਪੋਥੀ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ, ਪੋਥੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।

76 ਹੁਣ ਫਿਰ, ਰੋਮੀਆਂ 8:22 ਅਤੇ 23। ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਲਈਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪਿਛੋਕੜ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬੋਹਤਰ ਸਮਝ ਸਕੇਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਚਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਜਦਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਲੇ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਓ ਰੋਮੀਆਂ 8:22 ਤੋਂ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲ ਕੇ ਹੁਣ ਤਕ ਹਾਉਕੇ ਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਾ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫਲ ਮਿਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਾਉਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ, ਅਰਥਾਤ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ।

77 ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਬੁੱਢਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭਰਦੀ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਘੜੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਉਕੇ ਭਰਨ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਦੇ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਵਾਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਵੇਂ ਜਗਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

78 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੁਪਰ ਬਜ਼ਾਰ ਗਏ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਨੋਖੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ; ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ।” ਅਤੇ ਇਹ ਬੜੀ ਹੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਸੀ, ਵੇਖੋ। ਉਹ, ਉਹ...ਉਹ ਸਭ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ। ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ;

ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਹੀ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੋ ਫਿਰ ਅਸੀਂ...ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਭੁੱਲਦੀਆਂ ਹਨ।

79 ਅਤੇ ਇਸੇਕਰਕੇ, ਤਦ, ਮੀਡਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਿਲ, ਇਹ ਇੰਝ ਕਿਉਂ ਹੈ?” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

80 “ਔਹ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਜਰਮਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੂਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਨਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਕੋਮੀ ਰੂਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਸਾਡੀ ਇੱਥੇ ਕੋਮੀ ਰੂਹ ਹੈ।”

81 ਸਾਡੀ ਕੋਮੀ ਆਤਮਾ ਬਦਮਸਤੀਆਂ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਮਖੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂ? ਸਾਡੀ ਨੀਂਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਤਲੀਮ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਬੁਨਿਆਦ ਵਾਸ਼ਿਗਟਨ, ਅਤੇ ਲਿਕਨ ਵਰਗੇ, ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਬੰਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਗੁਲਾਮੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਧੱਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

82 ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਸ-ਅਭਿਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ, ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਵੇਂ ਗਿਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ—ਅਤੇ ਹਾਸਾ, ਮਖੋਲ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਵੀ, ਇਕੱਠੇ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਉਹ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਹ ਹੀ ਹਾਲ, ਅੱਜ ਹੈ।

83 ਪਰ, ਔਹ, ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਆਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਮਾਂ ਹੈ।

84 ਹੁਣ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ, ਕਿ, ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਉਕੇ ਭਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਕਿਵੇਂ ਮੋਤ ਵਿੱਚ—ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵੇਖਿਆ? ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਖਰਾਬੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ, ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਹੀ, ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ, ਕੁਝ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਦ ਤੱਕ ਹਾਉਕੇ ਨਹੀਂ ਭਰਦੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਉਕੇ ਭਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ।

85 ਇਹ ਹੀ ਢੰਗ ਬਿਮਾਰਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ; ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ! ਮੈਂ ਇਲਾਜ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਰੂਰੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਨੀ ਦਵਾਈ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਨਾ ਕੁ ਤੇਲ ਡੋਲਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਨੀ ਕੁ ਜੋਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਚਿਲਾਇਆ ਹੈ; ਜੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਖਿਆ “ਉਹ,” ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ।

86 ਵੇਖੋ, ਅੱਜ, ਅਸੀਂ ਦਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਨੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਉਸਨੂੰ ਕੈਂਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।” ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ, ਕਿ—ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬਸ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੈਂਸਰ, ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਸ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਕੈਂਸਰ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ।

87 ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ “ਪਾਪ।” ਅਸੀਂ ਬਸ ਇਸਨੂੰ ਪਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਵੇਖੋ। ਪਾਪ ਕੀ ਹੈ? ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ, ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ।” ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਫਲ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਬੇਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਉਹ—ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪਾਪ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋ। ਇਹ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

88 ਹੁਣ, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਪਰਤਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

89 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ, ਡੂੰਘੇ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਏ, ਅਤੇ ਉਤਾਂਹ ਚੜ੍ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਣ ਦਾ, ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ? ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ, ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਚਿਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਰੋਂਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਰੋਲਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ—ਉਹ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

90 ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ, ਬਿਮਾਰੀ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ? ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿੱਧਰੇ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਨ।

91 ਅਤੇ ਜਦ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਲੋਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, “ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ,” ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਤਿਉਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ। ਸਮਝੋ? ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਗੁਆ ਬੈਠੇ, ਅਤੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ, ਮੌਤ ਦੇ ਥੱਲੇ ਲੈ ਆਏ।

92 ਆਦਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੁੱਖ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ ਸੀ। ਜਾਨਵਰ ਆਦਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਨੰਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਢੰਗ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਜਾਈਏ।

93 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਮਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਈ ਨੂੰ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਖਾਈ ਦੇ ਇਸ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਦਮ ਡਿੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ।

94 ਹੁਣ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਹੁਣ, ਆਦ ਵਿੱਚ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੇ, ਅੱਗੇ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਰੁੱਖ ਸਾਡੇ ਹਰੇਕ ਦੇ—ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ...ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਚੰਗਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ।” ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਦਮ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਮੜ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਲਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਿਲਕੁੱਲ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੇ ਹੀ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਹਾਂ।

95 ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਜਦ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ? ਸਮਝੋ?

96 ਹੁਣ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ।

97 ਹੁਣ, ਜਦ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਵਜੀਫੇ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਵੀ ਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹੋ ਹੀ ਸੱਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗੁਵਾਈ ਆਪ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕੀ ਕਿੱਧਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਸ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਤਦ ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰੇ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਉਸਦਾ ਰਚਨਹਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ?

98 ਪਰ ਇਨਸਾਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਅੱਛਾ, ਇਹ ਸੰਗਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਥੇ ਜਾਵਾਂਗਾ।” ਸਮਝੋ? ਦੇਖਿਆ, ਗਿਆਨ।

99 ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਜਾਏ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਤਰਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਤਪਾਦਨ ਆਦਮ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਦਮ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ।

100 ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ, ਵਿਰਸਾ ਵੀ, ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਜਦ ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਆ ਲਿਆ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, “ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਫਲ ਖਾਓਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਓਸੇ ਦਿਨ ਜਰੂਰ ਮਰ ਜਾਓਗੇ।” ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੈਟਰੋਲ ਸੀ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਸਾਰੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਭ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਸੀ। ਉਹ ਬੋਲ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਨਾਮ ਰੱਖ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਹਿ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਪਰ ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਰਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।

101 ਹੁਣ, ਆਦਮ ਕਹਿ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, “ਇਹ ਪਹਾੜ, ਇੱਥੋਂ, ਉੱਠ ਕੇ ਉੱਥੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇ,” ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਆਦਮ ਕਹਿ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, “ਇਹ ਰੁੱਖ, ਇੱਥੋਂ, ਉੱਠ ਕੇ ਉੱਥੇ ਲੱਗ ਜਾਵੇ,” ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਛੋਟੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

102 ਹੁਣ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਰੁਕ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸਲੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੀਏ! ਸਮਝੋ? ਔਹ! ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੁਣ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ? ਵੇਖਿਆ? ਵੇਖੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਨੇ, ਦੂਸਰੇ ਆਦਮ ਨੇ, ਕੀ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੋ? ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰੋਗੇ।” ਸਮਝੋ?

103 ਆਦਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਰਸਾ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਹ ਆਦਮ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸਨੇ, ਇਹ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਖੁਦਾ ਤੇ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਛ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਜਾਂ ਹਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਇਹਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ, ਇਹ ਆਈ, ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆਈ ਅਤੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਆਦਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਮਿਰਾਸ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦਮ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਆਦਮ ਦਾ ਵੰਸ਼।

104 ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੈਂ ਟਿਊਸਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ, ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ! ਕਿ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਬੁੱਢਾ ਆਪਣੀ ਬੱਗੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਤਿਓਂ ਲੰਬਾ ਸਫਰ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਤੀ ਪੂਰਵਕ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਾ ਵਿਭਚਾਰ, ਨਾ ਜੂਆ, ਨਾ ਸ਼ਰਾਬ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਫ ਸੁਥਰਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਟਿਊਸਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਥੇ ਕੋਉਟ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ—ਅਤੇ ਨਹਾਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ,

ਗੁਰਜ਼ਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਜੰਗਲੀ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਕੈਕਟਸ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਸਨੇ ਕੈਕਟਸ ਨੂੰ ਪੁੱਟ ਸੁੱਟਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਬੀਅਰ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸਕੀ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕੋਮ ਦੇ ਆਚਰਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਇੰਡੀਅਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੱਝਾਂ ਸਨ।”

105 ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਟੋਮਬਸਟੋਨ ਦੇ, ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ—ਵਿੱਚ, ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜੈਰੋਨਿਮੋ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖੀ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਥੇਰੇ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਜੈਰੋਨਿਮੋ ਇੱਕ ਪਖੰਡੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਠੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: ਜਮੀਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਗੋਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ਉੱਥੇ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਬਰਦਸਤੀ, ਉਸ ਜਮੀਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗੈਰੋਨੀਮੋ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੀ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਜੰਗਲੀ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਥਵਾ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿਨ ਕੇਬਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚੇ, ਅਸਲੀ, ਜਖਮੀ, ਅਮਰੀਕੀ, ਇੰਡੀਅਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਜੈਰੋਨਿਮੋ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਯੋਧਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਲਹੂ ਲੂਹਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪੈਨਸਲੀਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਸੱਚੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸਨ! ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਗੀ ਆਖਦੇ ਹਨ? ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਭੱਦਰ ਪੁਰਖ ਆਖਦਾ ਹਾਂ।

106 ਕੋਚਾਇਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਤਮ-ਸਮਰਪਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨਾਂ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਵਰਦੀਆਂ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੇ ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਸੈਰ ਸਪਾਟੇ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਪੇ ਨੇ ਮੱਝ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਐਹ, ਮੇਰਾ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਰਿਹਾ,” ਅਤੇ

ਉਹ ਪਸੈਂਜਰ ਕਾਰ, ਜਾਂ ਬੋਕਸ ਕਾਰ ਦੀ—ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ, ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਅੱਜ ਚਾਲੀ ਮੱਝਾਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ।” ਚਾਲੀ ਮੱਝਾਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਇੰਡੀਅਨਜ਼ ਦਾ ਕਬੀਲਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੇ ਦੋ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਿਓ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੈਰਿਯਨ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਖਿੜਿਆ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੋਓਟੇਸ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ।

107 ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੰਡੀਅਨ ਮੱਝ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਉਤਸਵ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੇ ਤਸਲੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਸ ਲੈ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਟਕਾ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਖੱਲ ਸੁਕਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤੰਬੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕੱਪੜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਚਦਾ...

108 ਪਰ, ਜਦ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਅੰਦਰ ਆਣ ਵੜੇ, ਪਾਖੰਡੀ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖੇ ਰੱਖਿਆ।

109 ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲੜੇਗਾ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਝੰਡੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦਾਗ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ।

110 ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚੋਗੇ ਜੇ ਜਪਾ...ਜਪਾਨ, ਰੂਸ ਜਾਂ—ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਇੱਥੇ ਅੰਦਰ ਆਣ ਵੜੇ, ਅਤੇ ਕਹੇ, “ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਜਾਓ! ਇੱਥੋਂ ਵਾਪਿਸ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਜਾਓ,” ਅਤੇ—ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹੋ ਕੁਝ ਕਰੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਪਰ, ਯਾਦ ਰਹੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਬੀਜ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਨੂੰਨ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਬੀਜਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਢਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।

111 ਹੁਣ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਆਦਮ ਦੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਵੰਸ਼ ਨੇ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਖਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਆਦਮ ਦੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਵੰਸ਼, ਖੁਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ

ਹੋ? ਆਓ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀਏ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ, 11 ਬਾਬ ਕੱਢੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ, 11 ਬਾਬ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 11 ਬਾਬ, ਆਓ 18 ਆਇਤ ਲਈਏ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ, 11:18 ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ।

ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆਣ ਪਿਆ (ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ), ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਅਰਥਾਤ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤਾ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਡਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਛੋਟੇ ਕੀ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਵੇਂ, ਕੀ ਛੋਟੇ ਕੀ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਵੇਂ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼—ਨਾਸ਼ ਕਰੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ।

112 ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ? ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੀਜਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੱਢਣਗੇ। ਬਿਲਕੁੱਲ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਪਾਪ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਕਿਨ੍ਹਾਂ, ਅੱਜ ਇਸ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ, ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕਿੰਨੇ ਜਨਾਹਕਾਰ ਹੋਣਗੇ? ਕਿਨੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਭਾਗ ਜਿਸਨੂੰ ਜੈਫਰਸਿਨਵਿਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਦੇਣਗੀਆਂ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਗਰਭਪਾਤ ਦੇ ਕੇਸ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਦਰਜ ਹਣਗੇ? ਪੰਝੀ ਜਾਂ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਰਾਬ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਲੋਸ ਐਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਅੱਜ ਜੈਫਰਸਿਨਵਿਲੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਅਰਥ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਹੁਣ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਓਸ ਵੇਲੇ ਵਧੀਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਾਰਜ ਰੋਗਰ ਕਲਾੱਰਕ ਬੇਤੀ ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੰਦਗੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।

113 ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਦਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

114 ਮੈਂ ਫਲੋਰਿਡਾ ਨੂੰ, ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਨਕਲੀ ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਹਨ। ਅਤੇ, ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਬੇਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਮਗਰਮੱਛ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੁੰਛ ਹਿਲਾਉਂਦੇ, ਉੱਥੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਾਂ, ਜੋ ਉਹ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਤੜਕ-ਭੜਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ। ਅਤੇ, ਔਹ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, “ਕਿਸੇ ਦਿਨ! ਕਿਸੇ ਦਿਨ!” ਜੀ ਹਾਂ।

115 ਪਰ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੱਤੀ ਦੇ 5ਵੇਂ ਬਾਬ ਵਿੱਚ, ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿ, “ਹਲੀਮ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ।” ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। “ਹਲੀਮ ਅਤੇ ਦੀਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਧੰਨ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਹਲੀਮ ਹਨ,” ਉਹ ਸਾਦਾ ਲੋਕ ਜੋ ਵੱਡੇ ਬਣਨ ਦਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, “ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਜੀ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਹਲੀਮ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ।

116 ਹੁਣ, ਔਹ, ਮੇਰੇ! ਹੁਣ, ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਸਵਾਮੀ ਜੋ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦ ਆਦਮ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦਾ, ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ ਗੁਆ ਲਿਆ। ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਗੰਦੇ ਹੱਥ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਨਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜੋ ਖੁਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਉੱਥੇ ਸਿਘਾਸਣ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ। [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਰੀ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ—ਸੰਪਾ।] ਔਹ, ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਆਦਮ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੁੱਧ ਦੇ ਲਈ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਗੁਆ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ, ਮੂਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਪਿਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕੇਡੀ ਮਹਾਨ ਗੱਲ ਹੈ!

117 ਠੀਕ ਹੈ, ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਲਈ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਪਿਛਾਂਹ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਹਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਉੱਤੇ ਗੋਰ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿਘਾਸਣ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੀ, ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

118 ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ, ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਕੀ ਹੈ? “ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ‘ਸਾਰ’?” ਸਾਰ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਪਿੱਛੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਉਤਪਤੀ ਤੱਕ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਛੋਟੀ—ਛੋਟੀ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਬੂੰਦ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜਦ ਉਹ ਉਸ ਰੋਗ ਕਾਟ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਰ ਜਦ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ, ਮੇਰੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਠੀਕ ਸਿੱਧਾ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੇ, ਮੇਰੇ!

119 ਇਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸੱਭ ਦਾ ਕੰਨੂਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਜੋ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੇ ਗਵਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ।] ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਏ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਇਹ ਉਸ ਸਾਰੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦਾ ਕੰਨੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਦਮ ਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਾਹ! ਭਾਈ ਜੀ, ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ? ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ!

120 ਆਦਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਦਰਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ, ਸੋ ਉਹ ਇਸਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ—ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ।

121 ਪਰ ਬਿਵਸਥਾ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੀ

ਜਰੂਰਤ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਤੇ ਅਰਥਾਤ “ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ,” ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 25 ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ।

122 ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਲਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਹਰੇਕ—ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਾ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਰਾਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ?

123 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੇ ਬਦਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ, ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਦਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ? ਪਰ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ, ਮਨੁੱਖ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਸੀ, ਤੇ ਪਿਛਾਂਹ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਹੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਔਹ, ਅਦਭੁੱਤ ਕਿਰਪਾ, ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਅਵਾਜ਼! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਇਵਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

124 ਅਤੇ ਕੌਣ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ? ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰਕ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਰਾਹੀਂ, ਹਰ ਕੋਈ। ਪਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਇਆ ਸੀ।

125 ਔਹ, ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਲਿਖਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, “ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣੀਏ।” ਹੇ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ! ਔਹ, ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ!

126 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

127 ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਦਕਿ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ...ਅਗਰ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਸਮਝੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ।

128 ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੰਗ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਔਹ, ਹੇ ਮੇਰੇ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮੰਗ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਸੀ।

129 ਹੁਣ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੇ ਸਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਹਾਂ। ਦੂਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਿਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਲੱਗ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਪਰ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

130 ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਕਾਮਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਇਹ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਉੱਥੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਪ ਦਾ ਵੰਸ਼, ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

131 ਹੁਣ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਜਨਮਿਆਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਟਹਿਣੀ ਤੇ ਹੀ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤੁਰੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨੇ ਇਸ ਉਪਜ ਨੂੰ—ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਆਮੀਨ। ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਆਪ ਹੀ ਇਮਾਨੂਏਲ ਬਣ ਗਿਆ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਇੰਮਾਨੂਏਲ! “ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ” ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਮੰਗ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ। ਪਰ ਤਦ ਕਿਰਪਾ ਆਣ ਕੇ ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਛਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਪਜ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਮੀਨ! [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ—ਸੰਪਾ।]

132 ਔਹ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗੀ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ! ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਉੱਥੇ ਮਿਲੇਗਾ; ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਸਵੇਰ, ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, “ਅਦਭੁਤ ਕਿਰਪਾ, ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਅਵਾਜ਼, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਮੰਦਭਾਗੇ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ!” ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ, “ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ! ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਈ

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਰ ਹੀ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਵੇਖਿਆ।” ਜੀ ਹਾਂ। ਔਹ!

ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਡਰਨਾ
ਸਿਖਾਇਆ,
ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਤੋਂ ਅਜਾਦ
ਕੀਤਾ;
ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ
ਕਿੰਨੀ ਬਹੁਮੁੱਲੀ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਵਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੀ!

133 ਜਦ ਤੱਕ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਲੈਂਦੇ!
ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਹੁਣ ਵੇਖੋ। ਪੁਸਤਕ...

134 ਰੂਥ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ
ਬੋਅਜ...ਅਤੇ ਨਾਓਮੀ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਗੁਆ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ
ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ
ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉਠਾਓ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ
ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ, ਵੇਖੋ। ਬੋਅਜ ਨੇ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ
ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਕਰ
ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਬਣਨਾ
ਸੀ। ਅਤੇ, ਨਾਓਮੀ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਨ ਬਦਲੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੂਥ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਹ
ਯਿਸੂ ਸੀ, ਬੋਅਜ ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਨੂੰ
ਛੁਡਾਇਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਾਈ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਲਾੜੀ ਮਿਲੀ। ਸੋ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ
ਵੇਖੋ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਟੇਪ ਵੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ
ਯਕੀਨ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਕਿਤੇ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੋਗੇ।

135 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਹੁਣ, ਉਸਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੋ,
ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਸਵਰਗਦੂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ; ਇਸਨੂੰ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਉਹ
ਔਰਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਨਮ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸੰਭੋਗ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕੁਆਰੀ
ਤੋਂ ਜਨਮ ਨੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮਰਿਯਮ ਉੱਤੇ ਛਾਇਆ ਕੀਤੀ। ਇਹ
ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਯਿਸੂ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਗੈਰ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ
ਸੀ। ਯਿਸੂ ਪੁਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਲਹੂ ਕਿਸੇ
ਸੰਭੋਗ ਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਲਹੂ
ਦੀ ਰਚਨਾ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਯਹੂਦੀ ਲਹੂ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕੋਮਾਂ ਦੇ

ਲਹੂ, ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। “ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ।” ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ...”

136 ਸੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਚੌਥਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ, ਵੇਖੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਮਾਨੂੰਏਲ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਬੁਥ-ਕਲਿਬਬੋਰਨ ਦੀ, ਉਸ ਮਹਾਨ, ਸੁੰਦਰ ਭਜਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ, ਸਦਾ ਬਹਾਰ ਕਹਾਣੀ,
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ
ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ।

ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ, ਆਪਣਿਆਂ ਲਈ ਅਜਨਬੀ,
ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਪੀੜਾਂ ਦਾ। ਔਹ!

ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਿਆ
ਰਹੀ ਹੈ;

ਜਦ ਰਾਤ ਦੇ ਘੁੱਪ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਸ ਨਜ਼ਰ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੀ;

ਪ੍ਰਭੂ, ਬਹੁਮੁੱਲੇ, ਕੋਮਲ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ,
ਪਿਆਰ ਵੇਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਬਚਾਇਆ।

ਔਹ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਉਸਦੀ
ਕਿਨੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!

ਮੇਰਾ ਸਾਹ, ਮੇਰਾ ਚਾਨਣ, ਮੇਰਾ ਸੱਭ ਕੁਝ!

ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣਿਆ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ,
ਮਹਾਨ ਸ਼ਰੀਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਣ ਗਿਆ,
ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਉਸਦੇ
ਵਿੱਚ ਵਾਸ।

137 ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਹੁਣ... ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਜਾਣ ਲਈ, ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ, ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ

ਤੋਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਜਾਏ; ਕਿ ਮਨੁੱਖਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਏ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਥੇ “ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।” ਸਮਝੋ? ਠੀਕ ਹੈ।

138 ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ, ਰੂਥ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ “ਗੋਅਲ,” ਅਥਵਾ ਮੁੱਲ ਚੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁੱਲ ਚੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਚੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਹਵੰਦ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਰ ਸਕੇ।

139 ਅਤੇ ਖੁਦਾ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਦਾ, ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਦ ਉਹ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡਾ ਸਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਤਾਰ ਸਕੇ, ਅਰ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਉਹ ਗੱਲ। ਇਹ ਹੈ ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ।

140 ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਛੁਡਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਜੇ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਾਸਤੇ ਜਰਾ ਰੁਕੋ, ਵੇਖੋ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਸਮਝੋ? ਉਸਨੇ ਇਹਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੱਭ ਕੁਝ ਜੋ ਆਦਮ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਅਰ ਸੱਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸਨੇ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੁਡਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਲੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਨਵੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਵੇਗਾ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਦ ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

141 ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਠੀਕ ਹੈ। ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੀ

ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿਵਰਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਮਸੀਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਹਫਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜਦ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਭੇਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਭ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਲੇਲਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸੱਕਦਾ ਸੀ।

142 ਹੁਣ...[ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਦਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ— ਸੰਘਾ।] ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨਾ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ...

143 ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਾਓਗੇ। ਜਦ ਉਹ ਸੀ—ਜਦ ਉਹ—ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੇ—ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ...ਉਹਦੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕੋਲ ਕੁਝ—ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਥਾਣੀ ਹੋ ਕੇ, ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ...ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੱਤ ਕਲਿਸਿਆਈ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੱਭ, ਦੁਸਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ।

144 ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਮੋਹਰ, ਇੱਕ ਲਪੇਟਵੀਂ ਪੱਤਰੀ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਹੁਣ ਕਾਗਜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਲੈ ਕੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਲਪੇਟਿਆ ਜਾਣਾ, ਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਖੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ—ਸੰਘਾ।] ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਭੇਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਭੇਤ ਗੁਪਤ ਸੀ। ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਦਾਵਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਅਗਲੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੀਰਾਸ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ—ਕਿ—ਕਿ ਫਲਾਣ-ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਦਾਵਾ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪੋਥੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਲਪੇਟਵੀਂ ਪੋਥੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ, (ਕਿਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ?) ਅਤੇ ਇਹ ਲਪੇਟਵੀਂ ਪੋਥੀ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਮੋਹਰ ਇੱਕ ਲਪੇਟ ਵੀਂ ਪੋਥੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸੱਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਸੱਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮੋਹਰ ਵਿੱਚ ਭੇਤ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸੱਕਦੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸੱਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾਵਾ ਕੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਖੋਲੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਵਾ ਕੀ ਹੈ।

145 ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਭ ਭੇਤ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਭੇਤ, ਸੱਤ ਵੱਖਰੀਆਂ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ, ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਔਹ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬੜਾ ਮਹਾਨ ਸਮਾਂ ਹੈ! ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਭੇਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਦ ਤੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ ਜਦ... ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਸਕਦੀ ਅੰਤਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਕ।

146 ਪੋਥੀ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਪੋਥੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ...” ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਮਝੋ? ਔਹ, ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲ ਏਥੇ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਕਿ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬੋਲ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਰਤਨ ਜੋ ਕਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਮਹਿਮਾਂ!), ਮਰ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਉਹ ਪੋਥੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਗਿਆ। ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿੰਨੇ ਸੋਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਠੀਕ ਹੈ।

147 ਹੁਣ, ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜਦ ਤਕ, ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬਰਤਨ, ਜਦ ਤਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਗਿਆ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਦੂਤ ਨਹੀਂ ਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ।” ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਭ ਗੱਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਯਕੀਨ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

148 ਹੁਣ, ਆਓ ਵੇਖੀਏ। ਕਿੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਆਓ ਹੁਣ 2 ਆਇਤ ਦੀ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ। 1 ਆਇਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਓ— ਆਓ—ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ 2 ਆਇਤ ਪੜ੍ਹੀਏ। ਹੁਣ, ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਕਿ ਪੋਥੀ ਨੂੰ... ਖੋਲ੍ਹਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ?

149 ਹੁਣ, ਯਾਦ ਰਹੇ। ਆਓ ਅਸੀਂ 1 ਆਇਤ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਜੋੜ ਸਕੀਏ।

...ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਥੀ ਵੇਖੀ...

150 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ! ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਆਦਮ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਲਿਆ, ਤਦ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯੁਹੰਨਾ ਨੇ (ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ) ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਹਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਥੀ ਵੇਖੀ ਜੋ—ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ, ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ।

151 ਅੰਦਰ, ਵੇਖੋ! ਹੁਣ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ, ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਮੋਹਰ, ਬਹੁਤ ਪਿਛਾਂਹ, ਪਛਾਂਹ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਹੀ, ਮਿਲ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਭੇਤ, ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਹਰੇਕ ਭੇਤ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਹਮ ਪੰਜ ਵਾਰ ਪੁਲਪਿਟ ਨੂੰ ਖੜਾਕਉਂਦੇ ਹਨ— ਸੰਪਾ।] ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਇੱਥੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

152 ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਹੁਣ, ਪੁਸਤਕ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ, ਇਹ ਮੋਹਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਉੱਤੇ, ਦੂਸਰੀ ਮੋਹਰ ਲਪੇਟੀ

ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਮੋਹਰ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕਠਿਆ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ, ਫਿਰ, ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਦਾ ਭੇਤ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੰਝ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਚਿੱਟੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਰ,” ਜਾਂ, “ਕਾਲੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਰ,” ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ, ਬਾਹਰ ਵੱਲ। ਪਰ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਭੇਤ ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਤਪਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੱਕ। ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਯੋਜਨਾ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਔਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ! ਸਮਝੋ?

153 ਹੁਣ, “ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਲੀ ਦੂਤ...” ਹੁਣ 2 ਆਇਤ।

...ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ, ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਪੁਕਾਰਿਆ, ਕੌਣ ਯੋਗ
ਹੈ... (ਕਿਸਦੇ ਯੋਗ?) ਕੌਣ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ,...

154 ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੋਥੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇਹ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਨੇ, ਪਹਿਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ... ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸੈਮਨਰੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਲੈਣਗੇ। ਵੇਖੋ, ਇਹੋ ਗੱਲ ਆਦਮ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਗੁਆ ਲਏ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਚਲੀ ਗਈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਯੁੱਗ ਕਿੱਥੇ ਰਹੇ ਹਨ? ਸਮਝੋ? ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ।

155 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ, ਉਤਾਹਾਂ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ, ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ। ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ 4 ਬਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਤਾਂਹ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਤਾਂਹ ਨੂੰ ਆ ਜਾਹ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਹਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂ।”

156 ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਣੇ ਨੂੰ ਸਿਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਥੀ ਸੀ, ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਰਾ

ਸੋਚੋ। ਅਤੇ, ਤਦ, ਇਸ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

157 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਇੱਕ ਦੂਤ, ਬਲੀ ਦੂਤ, ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਇਆ, “ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ; ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ? ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਸੀ? ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਸੀ?” ਵੇਖੋ, ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਕੌਣ ਯੋਗ ਹੈ? ਉਹ...” ਹੇ ਮੇਰੇ, ਖੁਦਾ! ਹੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। “ਪਰ ਉਹ ਆਵੇ,” ਦੂਤ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਉਹ ਆਵੇ...” ਇੱਥੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਉਹ ਰਾਹ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਹੈ! “ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਏ, ਜੇ ਉਹ ਆਉਣਾ ਚਾਹੇ।” ਔਹ, ਮੇਰਿਆ! “ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਬੋਲੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੇ। ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਆਏ ਅਤੇ ਆ ਕੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ?”

158 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ; ਨਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਯੋਗ ਨਿਕਲਿਆ; ਨਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਦੇ ਥੱਲੇ, ਜੋ ਕਦੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

159 ਅਤੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ—ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਇਵਜ਼ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ?”

160 ਅਤੇ ਆਦਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ, ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹੁਣ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ? “ਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।” ਏਲੀਯਾਹ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਰਸੂਲ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ, ਜਾਂ—ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਮਰ ਗਏ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ; ਸੱਭ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ, ਅਯੂਬ, ਅਤੇ ਸੱਭ ਸੰਤ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ। ਹਰੇਕ

ਜਣਾ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਵੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਤਾਂ ਛੱਡੋ ਕੋਈ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

161 ਹੁਣ ਪੋਪ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਭ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਸ਼ਪ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ।

162 ਉਸਨੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਜੇ ਉਹ ਆ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਵੇ। ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

163 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਯੋਗ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਿਸ਼ਤਾ; ਜਿਵੇਂ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਜਿਬਰਾਇਲ, ਮੀਕਾਏਲ। ਪਰ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕਿਹਾ, “ਕੋਈ ਵੀ ਆ-ਦ-ਮੀ ਨਹੀਂ,” ਨਾ ਕੋਈ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਸਰਾਫੀਮ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਵੱਖਰੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਡਿੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

164 ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। “ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ,” ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। “ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਨਿੱਕਲਿਆ।” ਔਹ, ਨਹੀਂ! ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ! ਸੋ, ਇਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਕਿਤੇ ਵੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਬਿਸ਼ਪ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਬਿਸ਼ਪ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਲੜੀ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ... ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲ। ਵਿਉ! ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ ਉਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ।

ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ “ਰੋਇਆ।”

165 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ, “ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਲਈ ਰੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੋਗ ਨਾ ਪਾਇਆ।” ਔਹ! ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ

ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਜਾਣੇਗਾ, ਸਮਝੋ; ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੀ ਜਾਣੇਗਾ।

166 ਪਰ, ਯੂਹੰਨਾ “ਰੋਇਆ।” ਇੱਥੇ ਉਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਰੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

167 ਇੱਥੇ ਉਹ ਪੋਥੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਂਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਯੋਗ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਸੀ।

168 ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਅਗਾਂਹ ਕਦਮ ਪੁੱਟੇ।”

169 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰੋ ਪਿਆ। ਸਭ ਕੁਝ ਗਵਾਚ ਗਿਆ ਸੀ।

170 ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੋਂਦਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਪੁੰਤੂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਦੇਰ, ਰੋਇਆ। ਤਦ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਯੂਹੰਨਾ, ਨਾ ਰੋ।” ਹੇ, ਮੇਰੇ! ਉਸਦਾ ਰੋਣਾ ਲੰਬਾ ਨਾ ਸੀ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਹੀ ਸੀ।

171 ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, “ਔਹ, ਮੇਰਿਆ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਉੱਥੇ ਨਬੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ; ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਨਮੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੰਮਿਆ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਸੰਤ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ...ਔਹ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ?”

172 “ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਸਕੇ।”

173 ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਰੋ ਪਿਆ। ਔਹ, ਸੱਭ ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ; ਤੇ ਉਹ ਵਿਲਖ-ਵਿਲਖ ਕੇ ਰੋਇਆ। ਅਤੇ ਉਹ—ਉਹ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਸਾਰੀ

ਸਰਿਸ਼ਟੀ, ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ! ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕੇ ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੋਂ...ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ, ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਔਹ, ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ—ਦਾ—ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦਾ—ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਜਿਆਲੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਭ ਅਧਿਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੁੱਲ ਤਾਰ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੋਥੀ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਔਹ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਰੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ।

174 ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਚੇਹਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਖੜੇ, ਕਿਹਾ, “ਯੂਹੰਨਾ, ਨਾ ਰੋ।” ਹੇ, ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ!

175 [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਰੀ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ।—ਸੰਪਾ।] ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ!

176 “ਯੂਹੰਨਾ, ਹੌਂਸਲਾ ਨਾ ਹਾਰ। ਨਾ ਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਜੋ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਮੂਲ ਹੈ, ਉਹ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।”

177 ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਘੋਲ ਕਰਕੇ, ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ।” ਹੇ, ਮੇਰੇ! ਜਦ ਗਤਸਮਨੀ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਲਹੂ ਚੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਿੱਤ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ ਜੇ? ਵਾਹ! ਸਮਝੋ?

178 “ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਜੋ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ, ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਤਿਹਮੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

179 ਯਾਕੂਬ ਵਾਂਗੂ, ਜੋ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸੀ। ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਘੋਲ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੇ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ—ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿਆਂਗਾ।” ਉਸਨੇ ਉਹਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਨਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤੋਂ, ਜਿਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ “ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।” ਕਾਹਦੇ ਵਿੱਚ? “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ,” ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ।

180 ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਇਸ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਯੂਹੰਨਾ, ਨਾ ਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਜੋ ਦਾਊਦ

ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ, ਨੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲਈ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਇਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।” ਔਹ, ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਉਸਨੇ ਰੰਗ ਕਾਟ ਉੱਤਪਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਾਪ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਉਸ ਦੇ ਉਸੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕੋਲ...ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ।

181 ਪਰ ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ। ਸ਼ੇਰ ਤੋਂ ਕਿਨਾ ਵੱਖਰਾ! ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।” ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਫਿਰ, ਇੱਥੇ ਉਸ ਵਾਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਪੁਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਇੱਕ ਬੱਬਰ ਸ਼ੇਰ ਹੈ।” ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। “ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।” ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਸ਼ੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

182 ਮੈਂ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਰਾਫਾਂ ਦੀਆਂ—ਦੀਆਂ ਦਰਦ ਭਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਮਹਾਨ, ਬਲਵੰਤ ਹਾਥੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਸੁੰਡ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕ ਕੇ “ਵੀਅ, ਵੀਅ, ਵੀਅ” ਕਰਕੇ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ—ਨੂੰ—ਨੂੰ ਦੁਹਾਈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰਡਾਂ ਨੂੰ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ—ਉਹ ਚੁਕੰਦਰ, ਤਦ...ਮੈਂ ਅਤੇ ਬਿਲੀ ਪਾਲ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਕਿ ਚੇਪੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਵਿੱਚ ਲੇਟੇ ਹੋਏ ਸਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੋਂ, ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੇ, ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਗਰਜਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਝੂਡ ਵੀ ਬੋਲਣੇ ਹੱਟ ਗਏ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਔਹ, ਔਹ, ਔਹ, ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

183 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜਦ ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਰਕਾ ਪ੍ਰਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਔਹ!

184 ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਯੂਹੰਨਾ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ। ਨਾ ਰੋ। ਦਿਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਾ ਕਰ, ਯੂਹੰਨਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਸੱਭ ਕੁਝ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ...”

185 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਗੋਤ...ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਇੱਥੇ ਬਲੈਕ ਬੋਰਡ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ, ਗੋਤ ਦਾ ਚਿਨ੍ਹ, ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਸੀ।

186 ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸ਼ੇਰ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਬਲਦ, ਅਤੇ...ਅਤੇ ਹੋਰ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ। ਉਹਨਾਂ ਸਰਾਫੀਮਾਂ ਨੂੰ, ਤੱਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਵਚਨ; ਜਦਕਿ ਸਾਰੇ, ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ, ਸੱਭ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।

187 ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੂੰ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, “ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤਾਂ ਮਾਤਰ ਇੱਕ ਕੱਚੇ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।”

188 ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਟਹਿਣੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲੀ। ਔਹ-ਹੂ! ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਹਿਣੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਉਸੇ ਵਰਗੀ ਹੀ, ਹੋਵੇਗੀ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ! ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਪਿਉਂਦ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਿੰਬੂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਸੰਤਰੇ ਲੱਗਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਪਰ...ਵੇਖੋ? ਜਦ ਉਹ ਟਹਿਣੀ—ਜਦ ਉਹ ਟਹਿਣੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਟਹਿਣੀ ਨੂੰ ਕੱਢੇਗੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ ਅਸਲੀ ਵਰਗੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

189 ਅਤੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ, ਯੂਹੰਨਾ, ਦੀਆਂ ਉਹ ਇਜ਼ੀਲਾਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁੱਧੀ; ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਤਾਕਤ; ਬਲਦ ਦਾ ਕੰਮ; ਅਤੇ ਚੀਤੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ...ਬਲਕਿ ਉਕਾਬ ਦੀ, ਬਲਕਿ। ਹਾਂ ਜੀ, ਉੱਥੇ ਇੰਜੀਲਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ! ਕੀ? ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] ਇਹ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਈ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ।”

190 ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਕਿਉਂ? “ਔਹ ਯਹੂਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਹਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਗੁਣਿਆਂ ਤੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਸ਼ੀਲੋਹ ਨਾ ਆ ਜਾਏ। ਪਰ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।”

191 “ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਇਹ ਫਤਿਹਮੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।”

192 ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਘੁੰਮਿਆ ਕਿ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ। ਕਿਨੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੁੜਿਆ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਵੇਖਣ

ਲਈ ਪਰ ਦਿੱਸਦਾ ਲੇਲਾ ਹੈ। ਬਜਰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੇਲਾ ਆਖਿਆ। ਪਰ ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਉਹਨੇ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ, “ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।” ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਕੋਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਉਹ ਲੇਲਾ ਕੀ ਸੀ? ਉਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ, ਅਤੇ ਜਖਮੀ ਸੀ। “ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਜੋ ਕਿ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ।” ਅਤੇ ਉਹ ਲਹੂ-ਲਹਾਨ ਸੀ। ਔਹ, ਮੇਰੇ!

ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲੇਲੇ ਨੂੰ, ਵੇਖ ਕੇ ਵੀ, ਪਾਪੀ ਬਣੇ ਰਹੋ?

193 ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਅਗਾਂਹ ਆਇਆ। ਬਜਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ, ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ।” ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲਹੂ-ਲਹਾਨ ਹੋਇਆ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਹੂ ਸੀ, ਉਹ ਜਖਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ।

194 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸਦਾ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸਦਾ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਵੇਖੋ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

195 ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਇਹ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਵਕਤ ਤੋਂ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦ ਦਾ ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। “ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।” ਆਮੀਨ। ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅੱਜ, ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਨਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰੇ। ਹੁਣ, ਇਹ ਉਹ ਲੇਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੰਗਕਾਟ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੰਗਕਾਟ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

196 ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਲੇਲੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਖਮੀ, ਉਹ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਲਹੂ ਨਾਲ

ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਲੇਲਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ। ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਲੇਲੇ ਨੇ ਸਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ? ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਇਆ।

197 ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਿਛਾਂਹ ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਆਏ ਸਨ, ਬਕਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਲਦਾ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਭੱਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਇਵਜ਼ ਭੇਟ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ...ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਲਹੂ ਅਜੇ ਬਹਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸੀ।

198 ਅਤੇ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਲਈ, ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿੰਝ ਯਹੋਵਾਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੇਖ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਲਹੂ ਲੂਹਾਨ ਲੇਲੇ ਦੇ ਜੋ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ!

199 ਹੁਣ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਨੋ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ। ਔਹ, ਸੋਚੋ! ਉਹ, ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਤੇਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ, ਨਿੱਕਲ ਕੇ, ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।

200 ਔਹ, ਕੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਅੱਜ ਰਾਤ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਏਨਾ ਦੂਰ ਰੱਖ ਦੇਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਅੱਜ ਰਾਤ, ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰੇਗਾ!

201 ਲੇਲਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਅਗਾਂਹ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ! ਯਾਦ ਰਹੇ, ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਉੱਥੋਂ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਪਰ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਮੋਹਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਲੇਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਗਾਂਹ ਵਧਿਆ ਹੈ।

202 ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਉਸ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ, ਉਸ “ਇੱਕ-ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ” ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਪੁੰਏ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ

ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਥੋਂ ਬਲੀਦਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਰ ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਲਹੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਹੂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਲੇਲਾ ਉੱਥੋਂ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਾ ਉਡੀਕੋ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੋ? ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲਹੂ ਦਯਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਆਂ ਹੈ; ਪਰ ਜਦ ਲਹੂ ਉਸ ਦਯਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਦਯਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੰਜ ਵਾਰ ਪੁਲਪਿਟ ਖੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ—ਸੰਪ।] ਪਰ ਜਦੋਂ ਲੇਲਾ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੀਤਾ!

203 ਅਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ! ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਫਿਰ ਮਰਿਯਮ ਕਿੱਥੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਮਰਿਯਮ ਕੀ ਭੇਂਟ ਕਰ ਸੱਕਦੀ ਹੈ? ਸੰਤ ਫਰਾਂਸਿਸ, ਸੰਤ ਏਸੀਸੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਜਾਂ ਸੰਤ ਸੀਸੀਲੀ, ਹੋਰ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਭੇਂਟ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੰਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲੇ। “ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕੋਹਿਆ ਹੋਇਆ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜਖਮੀ ਸੀ।” ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਸੰਤ ਕੋਹੇ ਗਏ ਹਨ; ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਰਨਾ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸੇ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਡਾਕੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਜਾ ਭੁਗਤਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।” ਉਹ ਹੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜੋ ਯੋਗ ਸੀ।

204 ਇੱਥੋਂ ਉਹ, ਆਪਣੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਕਟਿਹਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ! ਔਹ, ਔਹ, ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪੁਝੂ! [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ—ਸੰਪ।]

205 ਯੂਹੰਨਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ—ਸਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

206 ਆਖਿਆ, “ਯੂਹੰਨਾ, ਨਾ ਰੋ,” ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਇੱਕ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਹੈ।” ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ।

207 ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਇਹ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਧੋਣ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੁਝ। ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਲਹੂ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸੀ।

208 ਹੁਣ ਉਹ ਲੇਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, (ਕੀ?) ਆਪਣੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਆਮੀਨ। ਔਹ! ਔਹ! ਮੈਂ...ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ, ਬੈਠ ਜਾਓ ਅਤੇ ਰੋਵੋ? ਇੱਥੇ ਉਹ ਲੇਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਲੇ ਵੀ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ...ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉੱਥੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੋ, ਜਦ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ। ਉਸਦੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ।

209 ਅਜਿਹਾ ਤਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲੀ ਦੂਤ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਤਜਾਰ ਕਰੋ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ। “ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਚਿਰ ਨਾ ਲੱਗੇਗਾ।” ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ “ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਚੁੱਪ।” ਗੋਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ।

210 ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਕੀ?) ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਅਰਥਾਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ। ਔਹ, ਮੇਰੇ! ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਹੁਣ, ਉਸਨੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ, ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਗਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, (ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?) ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮਰ ਸਕੇ। ਪਰ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਦ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ “ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ” ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਸਮਝੋ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ, “ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ” ਕਹਿ ਕੇ, ਪੁਕਾਰਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਸੀ, ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲਹੂ ਲੂਹਾਨ ਲੇਲਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

211 “ਜੇ ਹੁਣ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਉਹ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਹੈ ਧਰਮੀ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਉਹ

ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ।” ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਔਹ, ਭਾਈ ਜੀ! ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਹੈ? ਤਦ ਕੀ ਹੈ?

212 ਅਤੇ, ਯਾਦ ਰਹੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਕਲੀਸਿਆਈ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁਪਤ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਬੜੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ, ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੇ, ਅਤੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ। ਇਹ ਕਦੋਂ? ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ।

213 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] ਠੀਕ ਹੈ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਅਗਾਂਹ ਵਧਾਂਗੇ।

214 ਹੁਣ, ਉਸਨੇ ਮੋਹਰਾਂ ਤੋੜ ਕੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਹਨ।

215 ਹੁਣ ਲੇਲਾ ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚੋਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ, ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਲੇਲਾ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

216 ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੋਪ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਬਿਸ਼ਪ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸੱਕਦੇ ਹਨ (ਨਹੀਂ ਜੀ)। ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ?

217 ਪਰ ਜਦ, ਵਿਚੋਲਾ, ਤੇ ਹੁਣ ਜਦ ਉਸਦਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਯੁਹੰਨਾ... ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਬੱਬਰ ਸ਼ੇਰ ਹੈ।” ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਸਮਝੋ? ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਉਹ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,

ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

218 ਵੇਖੋ, ਤਦ, ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ। ਜੇ ਇਹ ਪੋਥੀ, ਭੇਤ ਹੈ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਨਬੀ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਨਬੀ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ, ਪੋਪ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ; ਵਚਨ ਅਜਿਹਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਨਬੀ ਦੇ ਕੋਲ, ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਲਵੇਗਾ, ਜਦਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਹਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, “ਉਹ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪੇਵਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਫੇਰਾਂਗੇ।” ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਗਤ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੇ ਧਰਤੀ ਸਾੜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਰ ਫਿਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਧਰਮੀ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਰਾਖ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣਗੇ।

219 ਕੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”— ਸੰਪਾ] ਠੀਕ ਹੈ।

220 ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ, ਵੇਖੋ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ ਉਹ ਹੈ...ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:1-4 ਵਾਲਾ...ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਅਰਥਾਤ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਹੜੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

221 ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਤੇ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ਜਿਹੜੇ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ! ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਕੇਵਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੀ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ, ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿੰਨੀ—ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਿਖਤ ਹੈ!

222 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਤਦ ਉਹ, ਜੋ ਲੇਲਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਹੀ ਸਥਾਨ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਸਦੇ ਸੰਤ ਉਸਨੂੰ ਤਾਜ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, “ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ।” ਸਮਝੋ?

223 ਵੇਖੋ, “ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 10:6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਹੁਣ ਹੋਰ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।”

224 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇਸ ਲੇਲੇ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਿੰਝ” ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? “ਉਸਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਝ ਹਨ।” ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। *ਸਿੰਝ* ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ “ਸ਼ਕਤੀ,” ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਲਈ। ਅਤੇ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਹ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆ ਕੇ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਔਹ, ਮੇਰੇ!

225 ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਔਹ, ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਵਸੀਹਤ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦੂਤ ਨੂੰ, ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ—ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਪਦਵੀ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹੋ ਕੁਝ ਹੀ ਉਹ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਵੇਖੋ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, “ਸੱਤ ਸਿੰਝ।”

226 ਹੁਣ, ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਸ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਯੂਹੰਨਾ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ—ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

227 ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਚਾਹੋ ਮਰਿਯਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁਆ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ! “ਨਾ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈ ਸੱਕਦਾ।” ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਤੇ ਰੋ ਪਿਆ। ਹੇ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੋਸਤੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ? ਕਿਸੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁਆਵਾਂ ਨਾ ਕਰੋ।

228 ਲੇਲਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ? ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਅਗਾਂਹ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਵਿਚੋਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲਹੂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਲੇਲਾ, ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੀ ਉਸ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ...ਅਤੇ—ਅਤੇ, ਪਰ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ...ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਨਹੀਂ

ਲੈਂਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹਨੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਭ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ...ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਕ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਬਜ਼ਰਗਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਬੋਅਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ, ਆਦਿ ਸੁੱਟੀ ਸੀ? ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਸੱਭ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

229 ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਉਹ ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਣੀ ਦੀ ਰਾਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਆਮੀਨ। ਇਸ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਾਰਾ ਭੇਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ, ਦੁਆਲਿਓਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੇ, ਭਾਈ ਜੀ! ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ, ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

230 ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਚੰਗਾ, ਹਾਲੇ ਸਿਰਫ ਨੌਂ ਹੀ ਵੱਜੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵੱਧ, ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ...ਆਓ ਅਸੀਂ...ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ, ਸੇ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ। ਪਰ ਆਓ—ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲਈਏ, ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ।

231 “ਸੱਤ ਸਿੰਗ” ਤਾਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਸਨ, ਵੇਖਿਆ, ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਲੇਲੇ ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ, ਧਰਤੀ ਤੇ, ਕਰਾਈ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸੀ; ਵੇਖੋ, ਲੇਲੇ ਦਾ ਸਿੰਗ।

232 “ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ” ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਦੂਤ ਹਨ। “ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ,” ਸੱਤ ਨਬੀ।

233 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਲਿਖਤਾਂ ਲਿਖਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਆਓ ਜਰਾ ਇਸ ਵੱਲ ਪਰਤੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਨਾ ਸਮਾਂ ਹੈ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] ਠੀਕ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਯਕਰਿਯਾਹ ਵੱਲ ਜਾਈਏ, ਯਕਰਿਯਾਹ ਦੀ—ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਕੱਢੀਏ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ।

234 ਮੈਂ—ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਮੈਂ...ਪਰ, ਤਾਂ ਵੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਲਓ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ? [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] ਹਾਂ ਜੀ। ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ...[ਸੰਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ

ਹੈ, “ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ?”] ਕੀ? [“ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।”] ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ—ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹੁਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ।

235 ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਯਕਰਿਯਾਹ ਦਾ 3 ਬਾਬ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਣ, ਯਕਰਿਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ 3। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਪਹਿਰ, ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਸੋ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ। ਯਕਰਿਯਾਹ 3, ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਜੇ ਇਹ...ਮੈਂ ਇੱਥੇ 89 ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ 8 ਤੋਂ 9 ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ 89 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ। ਯਕਰਿਯਾਹ 3:8 ਅਤੇ 9।

ਹੁਣ ਸੁਣ, ਹੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕ, ਤੂੰ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥੀ ਜਿਹੜੇ ਤੇਰੇ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠੇ ਹਨ: ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਲਈ ਹਨ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਾਖ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ (ਮਸੀਹ)।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਉਸ ਇੱਕੋ (ਪੱਥਰ) ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਹਨ: (ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ), ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਤ ਉੱਕਰਾਂਗਾ, ਸੈਨਾ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ, ...ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।

236 ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਯਕਰਿਯਾਹ 4:10 ਕੱਢੀਏ, 4:10। ਸੁਣੋ।

...ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸਾਧਾਰਣਤਾ, ਸਮਝੋ)? ਉਹ ਆਨੰਦ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ...ਵੇਖੋ ਜਰੂਬਾਬੇਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਾਹਲ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ...ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਹਨ; ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨੱਠੀਆਂ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹਨ।

237 “ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ।” ਅਖਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, “ਵੇਖਣਾ।” ਦੇਖਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ “ਨਬੀ, ਦਰਸ਼ੀ।” ਇਸ ਲੇਲੇ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਹਰੇਕ ਸਿੰਗ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅੱਖ ਸੀ, “ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ।” ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ; ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਉਹ ਸੱਤ ਨਬੀ ਹਨ, ਇਹ ਉਹ ਸੱਤ ਦਰਸ਼ੀ ਹਨ, ਜੋ ਆਏ ਸਨ। ਸੋ, ਆਖਰੀ ਨੇ ਜਰੂਰ ਹੀ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਮ ਦੇ ਵਾਰ ਪੁਲਪਿਟ ਖੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਦਰਸ਼ੀ।”—ਸੰਪਾ] ਠੀਕ ਹੈ।

238 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਕਿ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਉਸਨੇ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ।” ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ? ਅਸਲੀ—ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ, ਮੂਲ ਸੁਆਮੀ, ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਸਵਰਗਦੂਤ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਵਰਗੀ ਜਾਤਿ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। “ਅਰ ਇਹ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਲੇਲਾ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।” ਵਾਹ! ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਭਾਈ, ਇਹ ਹੀ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਰਦਾਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਸਵਰਗਦੂਤ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। “ਅਤੇ ਲੇਲਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ।”

239 ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਇਹ ਪੋਥੀ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇਹ ਮੰਗ ਸੀ। ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਰ ਲੇਲਾ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ...ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ।” ਆਮੀਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। “ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਉਹਨਾਂ ਸੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁੱਲ ਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”

240 ਔਹ, ਭਾਈ ਜੀ! ਉਏ! ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੀ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] “ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੇ

ਕੰਮ ਅਸੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ।”

241 ਔਹ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਇਤਜਾਰ ਕਰੋ! ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਲਾਹ ਕੇ ਰੱਖਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਜਮੀਨ ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਸਮਝੋ।

ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ।

242 ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਲ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਤੱਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮਰਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਚੋਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਹੂ ਬਹਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਅਰ ਮੈਂ ਇਹ ਉਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਥੱਲੇ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਆਪ ਇਸਨੂੰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾਂ।” ਅਤੇ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ!

243 ਔਹ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੌਣ ਹੈ ਉਹ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ, ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੌਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ! ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਕਿਨਾ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ, ਜਾਂ ਕੰਮ ਹੈ!

244 ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁਣ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਦਾ ਹੀ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸੀ, ਹਰ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਉਹ ਲੇਲੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਤੀ ਦੇ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ, ਲਈ, ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਬਣਾਵੇ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਗੁਆ

ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਸਾਰੀ ਸਰਿਸਟੀ, ਪੋਦੇ-ਰੁੱਖ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਸੱਭ ਕੁਝ। ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

245 ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੀਆ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੀ? ਵਾਹ! [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ] ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਮੈਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਵੇਖਿਆ? ਕਦੇ—ਕਦੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਫਿਰ ਜਵਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਜੀ ਹਾਂ। ਆ-ਆਹ। ਹਮਮ! ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

246 ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੁੱਲ ਤਾਰਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਲ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਤਾਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਚਾਰਲੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸਦੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ; ਬਲਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਉਹ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਸੱਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਸਾਂ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ? ਇਸ ਲਈ, ਵੇਖੋ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਸੱਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਾਂਗ ਖੜਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

247 ਉਹ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਵੀ ਜਾਵੇ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਜੀਵੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਹੂ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਉਸੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਠਾ ਖੜਾ ਕਰਾਂਗਾ।”

248 ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ, ਚੌਥੀ, ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ, ਜਾਂ ਸੱਤਵੀਂ ਘੜੀ, ਵਿੱਚ ਸੌ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ

ਸੁੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਤੁਰੀ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਆਖਰੀ ਤੁਰੀ ਠੀਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦ ਆਖਰੀ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਖਰੀ ਤੁਰੀ ਵੱਜੇਗੀ, ਅਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਛੁਡਾਈ ਹੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ, ਲਹੂ ਨਾਲ ਧੁਲੀ ਹੋਈ।

249 ਔਹ, ਹੁਣ, ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਸੱਤ ਭੇਤ ਭਰੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। “ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕਲਾ ਹੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਚਾਹੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।” ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵੇਖਿਆ। ਹੁਣ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਭੇਤ ਦੀਆਂ, ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ...

250 ਮਿੱਤਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦਿਆਂਗਾ, ਸੋ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸਫੇ ਲਾਂਭੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ...ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਟੱਪ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ ਵਾਪਿਸ ਆ ਸਕੋ।

251 ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸੱਤ ਪੱਖੀ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ, ਨੂੰ ਆਪ ਖੁਦ, ਲੇਲਾ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਕਿ, ਹੁਣ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਰੇ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ, ਸਾਨੂੰ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਿਸ ਦੁਆਏ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਦਮ ਨੇ ਅਦਮ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ।

252 ਹੁਣ ਲੇਲੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦਯਾ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਉਸ ਪਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੇਖੀਏ। ਹੇ, ਮੇਰੇ! ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਉਸ ਮੋਹਰਬੰਦ, ਪੋਥੀ ਨੂੰ, ਉਸ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, (ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ), ਅਤੇ ਭੇਤ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ

ਕਰੇ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਤੱਕ ਲਿਆਵੇ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਛੁਡਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ।

253 ਹੁਣ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ ਜਿਹੜੇ ਵੇਦੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਹਨ, ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੱਕ, ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੱਕ?”

254 ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਵੇਦੀ ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਵੇਦੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਸਨ, “ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਹੋਰ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲ ਲੈਂਦੇ।”

255 ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਇੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਖਰੀ ਮੁਹਰ। ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਉਹ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਛੁਡਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਦੇ ਸਾਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਜਦ ਤਕ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ, ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਧਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ।

256 “ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਮਦ ਤੱਕ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸੁੱਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਅਗੇਤਰੇ ਨਾ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤੁਰੀ ਫੂਕੀ ਜਵੇਗੀ, ਉਸ ਆਖਰੀ ਤੁਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ।” ਜਦ ਆਖਰੀ ਮੋਹਰ ਤੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਤਾਂ ਆਖਰੀ ਤੁਰੀ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾ ਲਏ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਏ।” ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਉਹ ਆਪਣੀ— ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਅਗਾਂਹ ਆਇਆ ਹੈ।

257 ਧਿਆਨ ਦਿਓ! ਇਹਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖੋ! ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਉਹ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਕਿੱਥੇ?) ਆਖਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਤੇ, ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੱਭ ਸੋ ਰਹੇ ਹਨ।

258 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਘੜੀ, ਦੂਸਰੀ ਘੜੀ, ਤੀਸਰੀ ਘੜੀ, ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸੱਤਵੀਂ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।” ਸੱਤਵੀਂ ਘੜੀ

ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਆਗਿਆ ਨਿੱਕਲੀ, ਜਾਂ ਪੁਕਾਰ ਹੋਈ, “ਵੇਖੋ, ਲਾੜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ!”

259 ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਸੁੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ, ਆਖਿਆ, “ਔਹ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ—ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਸਬਾਈਟੇਰੀਅਨਾਂ ਅਤੇ ਐਪੀਸਕੋਪੈਲੀਅਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਫਿਨੀਕਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ, ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਆਖਦੇ...? ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ ਫਲਾਣਾ-ਅਤੇ-ਫਲਾਣਾ”? ਜਦਕਿ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, “ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ, ‘ਪਿਤਾ,’ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ।” ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੱਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਜੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।”

260 ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਦੂਜੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ, ਅਤੇ ਆਖਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਐਪੀਸਕੋਪੈਲੀਅਨ ਹਾਂ।” ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, “ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ, ਗੈਰ ਜੁਬਾਨਾਂ ਬੋਲੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ, ਸ਼, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੀਂ।” ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਗੈਰ ਜੁਬਾਨਾਂ ਬੋਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿਓ, ਉਹ ਸ਼ੋਰ ਨਾ ਮਚਾਵੇ? ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ? ਸਮਝੋ? ਸਮਝੋ? ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ।

261 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦ ਪਤਰਸ, ਅਤੇ ਯਕੂਬ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ, ਉਹ ਉੱਪਰ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, “ਔਹ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ”? ਭਾਈ ਜੀ, ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਬੂਹਿਆਂ ਥਾਣੀਂ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਥਾਣੀ, ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ।

262 ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉ-ਹੁ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਜਦ ਉਹ ਮੁੱਲ ਲੈਣ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ, ਯਾਦ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਵਚਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ।

263 ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਬਾਹਰ ਮੁੱਲ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ। ਕੀ ਹੋਇਆ? ਉਹ ਸੱਭ ਕੁਆਰੀਆਂ ਜੋ ਸੌ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਜਾਗ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕੀਤਾ, “ਅਤੇ ਉਸ ਭੋਜ ਲਈ ਅੰਦਰ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ।” ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।]

264 ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਸੱਭ ਕਸ਼ਟ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਠੀਕ ਹੈ, “ਤਦ ਰੋਣਾ, ਕੁਰਲਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਪੀਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।” ਇਹ ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ, ਲਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਗਿਰਜੇ ਹਨ।

265 ਦੁਲਹਨ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਹ ਹੀ ਦੁਲਹਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ! ਉ-ਹੂ। “ਉਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੋਜ ਵਿੱਚ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।” ਓਹ! ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਮੁੰਡੇ! [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ—ਸੰਪਾ।]

266 ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ (ਕਿਉਂ?) ਆਖਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਕਿਉਂ? ਲੇਲੇ ਨੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰੇ। ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ, ਸਮਝੋ! ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

267 ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਤਹਿ ਵਿੱਚੋਂ, ਖੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ, ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ—ਵਿੱਚੋਂ, ਫਿਰਦੋਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਣ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ। ਆਮੀਨ! ਆਮੀਨ! [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] ਉਹ ਬੁਲਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇਣਗੇ।

268 ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। “ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,” ਉਸ ਸਮੇਂ। “ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।” ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ।

269 ਉਹ ਸਿੰਘਾਸਣ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਬਣਨ ਲਈ, ਕੋਹੇ ਹੋਏ ਲੇਲੇ ਦੀ ਨਾਈਂ; ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਬਣਨ ਲਈ, ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਲਈ; ਜਗਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਦਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਵਿਚੋਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

270 ਹੁਣ ਜਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਦਯਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਲਹੂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੱਦੀ।

271 ਜਦ ਕੋਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੇਲਾ, ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਲੇਲਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਬਣ ਗਿਆ, ਰਾਜਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

272 “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸੰਤ ਲੋਕ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨਗੇ?” ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਸਿੰਘਾਸਣ ਰੱਖੇ ਗਏ, ਪੋਥੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਦੱਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਰ ਦੱਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ ਸਨ,” ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੀ। “ਅਤੇ ਤਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੋਥੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਜੀਉਣ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸੀ,” ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।

273 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਲੇਟਿਆ
ਸੀ,
ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ,
ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਦੇ ਕੋਈ ਗਵਾਲਾ
ਉਸ ਮਧੁਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਹ ਹੈ ਖੁਸ਼, ਉਜਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ,
ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੱਧਮ, ਭੀੜਾ ਹੈ, ਸੋ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ,
ਪਰ ਚੌੜਾ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵਿਛਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ,

274 ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹੋਵੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ ਸਾਫ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ।

ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ,
ਜੋ ਉਸ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਭੀੜੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ,

ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਵੇਗਾ
ਜੋ ਉਸ ਸਿੱਧੇ, ਭੀੜੇ ਰਾਹ ਤੇ ਵਹਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗੇਗਾ,
ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ;
ਕਿਉਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ
ਮੋਹਰ ਲਵਾ ਲਈਏ,

ਲਿਖੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਨਾਮ ਉਸ ਵੱਡੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਕੱਠ
ਹੋਵੇਗਾ,

ਤਦ ਗਵਾਲੇ ਦੀਨਤਾ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ,
ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਲਿਖਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ,
(ਉਹ ਨਬੀ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ੀ ਹਨ)

ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੇ ਨੂੰ
ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

275 ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸ ਇੱਕੱਠ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖੜੇ
ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਘੁੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਚਾਰਗਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ
ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ। ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ
ਵੇਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖੇਗਾ,
ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਘੋੜੀ,
ਜੋ ਚਾਰਗਾਹ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੋੜਦੀ ਹੈ, ਭੱਜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇਗੀ,
ਮਵੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਿੰਝ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ
ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਗਾਉਆਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਕੱਠ
ਹੋਵੇਗਾ,

ਤਦ ਗਵਾਲੇ ਦੀਨਤਾ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ,
ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਲਿਖਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ,
ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੇ ਨੂੰ
ਜਾਣਦੇ ਹਨ। (ਵੇਖਿਆ?)

276 ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਭਟਕੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਭੇਡ ਹੋਵਾਂਗਾ,
ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਮਰਨ ਦੀ ਰਾਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ
ਬਿਨਾਂ ਮੋਹਰ ਦੇ ਹੋਵੇਗਾ, (ਉਹ, ਉਹ ਉਹਦੇ ਤੋਂ ਸੂਧ
ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝੋ),
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਤਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ,
ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

277 ਵੇਖੋ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹਨਾਂ ਘੋੜ ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਉਹ ਲੇਲਾ ਹੈ,
ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੇ
ਨੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਹੂੰ!

278 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਚੋਲੇ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਨੂੰ,
ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਕੋਹੇ ਹੋਏ ਲੇਲੇ ਤੋਂ; ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਬਣਨ, ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ
ਹੈ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ
ਰੱਦਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤਦ ਸੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ
ਹੈ। ਇਹ ਸੱਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ
ਹਾਂ। ਸਮਝੋ?

279 ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ
ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

280 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ, ਨਾਸ਼
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ
ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਲਈ
ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

281 ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ
ਉਸਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਮਝੋ? ਘੋੜਸਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
ਕੌਣ ਹੋ।

282 ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਤੋਂ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ
ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, “ਮੈਂ ਜੋ ਚਾਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਹਨ। ਮੈਂ...
ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਿਛਾਂਹ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ।”

283 ਪਰ ਉਹ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ...

ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਆਂਗਾ।”

284 ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆਵਾਂਗਾ।” ਸਮਝੋ? “ਪਰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।”

285 ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਚੋਲਾ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਔਹ, ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਸੱਭ ਕੋਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਔਹ, ਭਾਈ ਜੀ, ਸਾਡੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।

286 ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਉਸ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। “ਹੁਣ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ।” ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਭ ਝੂਠਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸੱਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਹੁਣ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

287 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ—ਮੈਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵੀ ਆਇਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹਾਂ। ਪਰ 8ਵੀਂ ਆਇਤ ਤੋਂ, 14ਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੀ...

288 ਜਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ, 7ਵੀਂ ਆਇਤ ਤੋਂ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ 6ਵੀਂ ਆਇਤ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।

ਅਤੇ ਮੈਂ—ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖੋ, ਵੇਖੋ, ਅਤੇ, ਵੇਖੋ, ਸਿੰਘਾਸਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਹ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ...ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਿੰਗ (ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ) ਅਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਸਨ,

(ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ), ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੱਤ
ਆਤਮੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

289 ਵੇਖੋ, ਸੱਤ ਕਲਿਸਿਆਈ ਯੁੱਗ, ਇਹ ਉਹ ਸੱਤ ਦੂਤ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ
ਅੱਗ ਨੂੰ ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਰੱਖਿਆ। ਸਮਝੋ? ਠੀਕ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਆ ਕੇ (ਲੇਲਾ) ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਨ
ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਹ—ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ।

290 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਅਨੰਦ ਦੇ ਵਰਹੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਹੁਣ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ
ਦਾ ਤੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ “ਅੱਧੇ
ਘੰਟੇ ਦੀ ਚੁੱਪ,” ਦੇਖਾਂਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।
ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ, ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਇਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰ
ਦਿਆਂਗੇ। ਅਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ?
ਤਾਂ ਕਹੋ, “ਆਮੀਨ।” [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] ਧਿਆਨ
ਨਾਲ ਸੁਣੋ, ਕਿ ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

291 ਜਦ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਸੀ; ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ
ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। “ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਲੇਲਾ, ਬਾਹਰ
ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ!” ਅਤੇ ਇਹ ਪੋਥੀ ਮੂਲ ਸਵਾਮੀ ਦੇ—ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ
ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ, ਧਰਤੀ ਦਾ
ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਦਰੀ,
ਨਾ ਪੋਪ, ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। “ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਦ ਲੇਲਾ ਸਾਹਮਣੇ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ!” ਨਾ ਮਰਿਯਮ, ਨਾ ਸੰਤ ਇਹ, ਨਾ ਸੰਤ ਉਹ। “ਕੋਹਿਆ ਹੋਇਆ
ਲੇਲਾ, ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਹੋਇਆ, ਲੇਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ
ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਜਦ
ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਉੱਥੇ ਵੇਦੀ ਦੇ—ਦੇ
ਥੱਲੇ ਰੂਹਾਂ ਸਨ, ਜਦ ਸਵਰਗਦੂਤ, ਜਦ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਜਦ ਉਥੇ ਸਾਰੇ ਜਣਿਆਂ
ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ, ਹਾਲੇ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ
ਪਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ, ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਚੋਵੀ
ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਰਬਾਬ

ਅਤੇ ਧੂਪ ਨਾਲ, ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਨ।

292 ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਵੇਦੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਵੇਖੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ—ਇਹ ਬਜੁਰਗ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਡੇਲ ਰਹੇ ਹਨ... ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇਕ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਤੂੰ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈਣ, ਅਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈਂ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ (ਵੇਖੋ) ਹਰੇਕ ਗੋਤ, ਭਾਸ਼ਾ, ਉੱਮਤ ਅਤੇ ਕੌਮ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ;

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣਾਇਆ: ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।

293 ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ, ਵਾਪਿਸ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

294 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ! ਮੇਰਾ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਜੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਿਆਦਾ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰ ਸੱਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।

295 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, “ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ...” ਇਸਨੂੰ ਸੁਣੋ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣੀ...

296 ਸੁਣੋ ਕਿਨਾ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੰਦ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਆਣ ਕੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਲੈਂਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਣ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਲਾ ਉੱਠੇ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਾਰੇ, ਹਰ ਚੀਜ, ਬਜੁਰਗ ਉਸ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡੇਲ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਕੀ? ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਪਰਨੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਅਤੇ

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੀਤ ਗਇਆ, ਅਤੇ ਆਖਿਆ, “ਤੂੰ ਯੋਗ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ!” ਗੋਰ ਕਰੋ ਕੀ...ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖੋ!

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ...ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅਤੇ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ: ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਰ ਦੱਸ ਹਜ਼ਾਰ,...ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ; (ਵਿਉ! ਧਿਆਨ ਦਿਓ!)

ਵੱਡੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਲੇਲਾ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਰੀ ਸਮਰੱਥ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ, ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਆਦਰ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ, ਅਤੇ ਬਰਕਤ।

297 ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੰਦ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦ ਲੇਲਾ, ਆਪਣੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ!

298 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਇਹ ਸੱਭ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਉੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਜਰੂਰ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦ ਉਹ ਮੋਹਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਸੁਣੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ।

ਅਤੇ ਹਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਿਹੜੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਥੱਲੇ,...ਜਿਵੇਂ ਕਿ...ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਹ ਸਭ...ਉਸ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਬਰਕਤਾਂ,...ਆਦਰ,...ਮਹਿਮਾ,...ਸਮਰੱਥ, ਉਸੇ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਲੇਲੇ ਦੀ ਯੁਗੋਯੁਗ ਹੋਵੇ...(ਆਮੀਨ! ਆਮੀਨ, ਅਤੇ ਆਮੀਨ! ਓਹ!)

ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਮੀਨ। ਅਤੇ ਚੌਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜਾ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਤਕ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ।

299 ਅਨੰਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਉਹ ਲੇਲਾ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਵੇਖੋ, ਭੇਤ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੋੜੀ ਕਿ ਪੋਥੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੈ।

300 ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ, “ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਉੱਥੇ ਹੈ?” ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਪਰ, ਜੇ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

301 ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਜਿਹੜੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੇਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੋਥੀ ਲਈ, (ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ!) ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ! [ਸੰਗਤ ਵੱਡਾ ਅਨੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਸੰਪਾ।] ਇਹ ਹੈ ਗੱਲ। ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਚੀਕਣਾਂ, ਚਿਲਾਣਾ, ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ, ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਸਮਰੱਥ, ਮਹਿਮਾ, ਪਰਕਟਿਕਰਨ! [ਸਭਾ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਚਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।]

302 ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਭਾਈ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਯੂਹੰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਸੀ, ਉੱਚੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਚਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ! “ਕਿਉਂ,” ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਸਮੁਦਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ‘ਆਮੀਨ! ਆਮੀਨ! ਬਰਕਤਾਂ, ਮਾਣ, ਅਤੇ ਸਾਮਰਥ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕਰਮ, ਉਸੇ ਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯੁਗੋ ਯੁੱਗ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ।”

303 ਜਦ ਉਹ ਮੋਹਰਾਂ ਟੁੱਟੀਆਂ, ਉਹ ਅਨੰਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ! ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਜਰੂਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝਾਤ ਮਾਰ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, “ਉੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਹੈ।” ਔਹ, ਔਹ!

304 ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਜਦ ਉਹ ਕਹਿ ਉੱਠਿਆ, “ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਚੀਜ਼।” ਉਹ ਜਰੂਰ ਹੀ ਚਿਲਾ ਉੱਠਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ? “ਸੁਰਗ ਵਿਚਲੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਧਰਤੀ ਵਿਚਲੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਧਰਤੀ ਹੇਠ ਹਰ ਚੀਜ਼, ਹਰੇਕ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਹਰ ਕੁਝ, ਮੈਂਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ‘ਆਮੀਨ! ਬਰਕਤਾਂ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਂ, ਅਤੇ ਬੁੱਧ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਬਲ, ਅਤੇ ਧਨ, ਉਸੇ ਦੇ ਹਨ।” ਆਮੀਨ!

305 ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੇਲਾ, ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਘਾਸਣ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਔਹ!

ਜਲਦੀ ਹੀ ਲੇਲਾ ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ
ਜਾਵੇਗਾ,
ਸੁਰਗ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੈਨਾ ਇੱਕਠੀ ਹੋਵੇਗੀ;
ਓਹ, ਮਹਿਮਾਮਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਰੇ ਸੰਤ ਬਿਨਾਂ ਦਾਗ
ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਹੋਣਗੇ;
ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ।

ਔਹ, “ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜ ਕਰੋ,” ਮਾਲਿਕ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ,
(ਵਚਨ ਤੇ), “ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜ ਕਰੋ।”

306 ਔਹ, ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਹਾਂ, ਵੇਖੋ।

“ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜ ਕਰੋ, ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰੋ,”
ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਭੋਜਨ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਸਮੇਂ, (ਹੁਣ! ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ,
ਫਿਰ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ।)
ਉਸਨੇ ਭੀੜਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੀ ਮੈਂ ਬਣਾ
ਦਿੱਤੀ।

307 ਉਸ ਜਿਸਨੇ ਆਖਿਆ, ਕਿ, “ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਰੇਗਾ।” ਹੇ, ਮੇਰੇ! ਉਹ ਜਿਹਨੇ ਆਖੀ
ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ
ਆਖੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ
ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰ ਲਓ।” ਔਹ, ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ਜੀ, ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਨਾ ਲਓ।

ਹੁਣ ਆਓ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਈਏ।

308 ਕੱਲ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜਨ
ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੋ ਖੁਦਾ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤੋੜੇ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕੀਏ
ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, “ਜੇ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ
ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

309 ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰੀਏ, ਪਾਪੀ ਦੋਸਤੋ, ਜਾਂ ਸੀਲ ਗਰਮ
ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕੇਵਲ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ
ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਤੇ ਜੇ ਕੇਵਲ ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਹੀ ਹੈ,
ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ
ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਹੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਉਸ
ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਾਪ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਝੱਟ ਹੀ ਮਿਟਾ
ਦੇਵੇ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਬਾਕੀ ਨਾ ਰਹੇ।

310 ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੀ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਹਵਾ
ਵਿੱਚ ਮਿਲੋ! ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮਰਥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਸਰਵ-
ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੇਵਕਾਈ
ਅੱਗ ਦੇ ਖੰਭੇ ਰਾਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਿਸੂ

ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ! ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਰਚ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਿਲਕੁੱਲ ਨਾ ਕਰੋ।

311 ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠਾ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦਿਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਚੋਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸੱਤਵਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸਮਾਂ ਬਾਕੀ ਹੈ? ਪਾਪੀ ਮਿੱਤਰੋ, ਆ ਜਾਓ।

312 ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ, ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚੀਏ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਏ। ਅਤੇ ਇਸ ਘੜੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿਮਾਂ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਦੇ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਠੁਕਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਦੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਰਣਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅੱਖਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਸਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੀ ਵਰਣਨਮਾਲਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਬਦ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਣ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ।

313 ਪਿਤਾ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਲਹੂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਲੇਲਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਚਲ ਕੇ ਆਵੇ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਹੂ - ਲੁਗਾਨ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਰੋ, “ਆ ਜਾਓ, ਜਦ ਕਿ ਹਾਲੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਆਓ।”

314 ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਤਾ, ਜੋ ਤੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਂ ਉਹ ਕਰ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ।

ਜਦਕਿ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ।

315 ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ! ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਛੁਡਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਚੈਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ—ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸ਼ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਵੇਦਨਾ ਉੱਤੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ, ਜੋਸ਼ ਉੱਤੇ, ਜਾਂ ਗੈਰ ਜੁਬਾਨਾਂ ਬੋਲਣ ਤੇ, ਨੱਚਣ ਟੱਪਣ ਤੇ, ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸ਼ ਹੋ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਦ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ, ਹੁਣੇ ਹੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕਰ ਲਓ।

316 ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਾਦੇ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, “ਜਿਨਿਆ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲਾਉਂਦਾ ਸੀ।”

317 ਹੁਣ ਜਦ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ (ਆਪਣਾ) ਸਦੀਪਕ ਫੈਸਲਾ ਲਓਗੇ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ‘ਹਾਂ!’ ਕਹਾਂਗਾ।” ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ “ਪੱਥਰ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੱਥਰ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਹਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਵਨ ਲਈ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਟੇ ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਕੱਟੜ ਮੈਂਬਰ ਹੋ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਖਸ਼ੇ।

318 ਹੁਣ, ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਜਿਨੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਿਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ—ਜਿਵੇਂ ਵਚਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਨਾਲ। ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ, ਵਚਨ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭ ਲਈ ਹੈ।

319 ਜੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਜਾਂ ਜਿਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ, ਗੁੱਸੇ, ਜਾਂ ਮਤਭੇੜਾਂ, ਜਾਂ ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਸੇ ਨੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੱਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਾਂ—ਜਾਂ—ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਨੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ!

320 ਅਤੇ ਲੇਲਾ, ਉਹ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਦਹਿਲੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਿਰਾਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਆਇਆ! ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣ। ਕਾਸ਼ ਕਿ ਹਰੇਕ ਫੈਸਲਾ ਗੰਭੀਰਤਾਈ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕਾਸ਼ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸੌਂਪਣ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਵੱਢ ਕੇ ਉਹ ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

321 ਹੁਣ, ਇਸ ਗੰਭੀਰਤਾਈ ਦੀ ਦੁਆ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ, ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ... ਇੱਕ—ਇੱਕ—ਇੱਕ—ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਸੀਹੀ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾਈ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਚਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਸ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੱਟ—ਵੱਢ ਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਬਣਾਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ, ਇਸਦੀ ਗਵਹੀ ਦਿਓਗੇ? ਜੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ... ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।

322 ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸਿਵਾਏ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤੇ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਵਰਗ ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ।

323 ਅਤੇ, ਪਿਤਾ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ—ਮੈਂ, ਤੇਰਾ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸ ਦੁਆ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਇਹ ਲੋਕ ਦੁਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਸਿਘਾਸਣ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਲਹੂ-ਲਹਾਨ ਬਲੀਦਾਨ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਿਘਾਸਣ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਕਦਮ ਪੁੱਟ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ, ਤਦ ਕੋਈ ਦਯਾ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ; ਤਦ ਇਹ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ।

324 ਪ੍ਰਭੂ, ਬਖਸ਼ ਦੇ, ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ, ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਤ ਪੱਥਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ। ਪਿਤਾ, ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਰੀ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

325 ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਿਹਾ, “ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਇਕਰਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਦੂਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰੂੰਗਾ।” ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋ, ਸਭ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ, ਅੱਜ ਰਾਤ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ, ਤੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ, ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਚਨ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੇਲੇ ਦੇ—ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਵਾਲੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਧਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦਯਾ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਮੀਨ।

326 ਹੁਣ, ਤੂੰ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਏ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਠੀਕ ਜੋ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ,

ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸਜਾ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਓ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਓ, ਅਤੇ ਕਹੋ, “ਭਾਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗਾ। ਭੈਣ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗਾ।” ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਓ, ਅਤੇ ਕਹੋ, “ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।” ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਾਕੀ ਗੱਲਾਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਹੋ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿਨੀ ਮੱਦਦ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ।”

ਔਹ, ਅੱਜ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ!

ਔਹ, ਯਿਸੂ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ!

ਉਹ ਬੜੀ ਨਮਰਤਾ ਨਾਲ ਅੱਜ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ!

327 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] ਕੀ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਨਹੀਂ ਹੈ? [“ਆਮੀਨ।”] ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? “ਮਨੁੱਖ ਨਿਰਾ ਰੋਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ; ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ।” ਔਹ, ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ, ਵਚਨ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖੁਆ।

328 “ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਨਾ ਛੱਡੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬੇਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਇੱਕਠਾ ਹੋਇਆ ਕਰੋ।”

329 ਕੱਲ ਰਾਤ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਯਤਨ ਕਰੁੰਗਾ, ਕਿ ਉਹ ਵਿਚੋਲ-... ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰੇ, ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮੁਹਰਾਂ ਦਾ ਭੇਤ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇ।

ਜਦ ਤਕ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੇ!

330 ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੰਗਤ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ, ਪਾਸਟਰ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਨੂੰ, ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੇ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ।] ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਜੀ, ਅਗਾਂਹ ਆਓ। ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਭਾਈ ਜੀ।

ਸੱਤ ਕਲਿਸਿਆਈ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਾਰ PUN63-0317E

(The Breach Between The Seven Church Ages and The Seven Seals)

ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

ਭਾਈ ਵਿਲੀਅਮ ਮੈਰੀਅਨ ਬ੍ਰਨਹਾਮ ਦਾ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਐਤਵਾਰ ਸ਼ਾਮ, 17 ਮਾਰਚ, 1963 ਵਿੱਚ, ਬ੍ਰਾਨਹਮ ਟੈਬਰਨੇਕਲ ਜੈਫਰਸਨਵਿਲੋ ਵਿੱਚ, ਇੰਡਿਆਨਾ, ਯੂ. ਐਸ. ਏ. ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁੰਬਕੀ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਘਟਾਏ ਵਧਾਏ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਾਇਸ ਆਫ ਗੋਡ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

PUNJABI

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE

19 (NEW NO: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBAKKAM

CHENNAI 600 034, INDIA

044 28274560 • 044 28251791

india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨੋਟਿਸ

ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ । ਇਹ ਕਤਿਬ ਨਜ਼ੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਯਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਸਮਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਵਾਸਤੇ ਮੁਫਤ ਵੰਡਣ ਲਈ, ਘਰੇਲੂ ਪ੍ਰੀਟਰ ਤੇ ਛਾਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਕਤਿਬ ਵੇਇਸ ਆਫ ਗੋਡ ਰੈਕਾਰਡਿੰਗਜ਼® ਵਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਨਿਾ ਵੇਚੀ, ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪੀ, ਕਸਿ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੇ ਪੋਸਟ, ਕਸਿ ਰੀਟਰੀਵਲ ਸਿਸਟਮ ਤੇ ਸਟੋਰ, ਕਸਿ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀਚ ਅਨੁਵਾਦ, ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਪਲੱਬਧ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਲਈ, ਕਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org